

Adoption & Samfund

Medlemsblad for Adoption & Samfund | Nr. 5 | Oktober 2012 | 36. årgang

Forældreløse børn og adoption | Hovedbestyrelsens beretning 2012
Adoption på Borgen | Det perfekte barn | Og så ramte den – kærligheden

INDHOLD

Leder: I slipstrømmen af adoptionskonferencen	3
Anne Marie Andresen: Adoption på Borgen	4
Sidse Ørnbjerg Würtz: Og så ramte den – kærligheden – en (adoptiv)mors bekendelser	10
Niels Peter Rygaard: Forældreløse børn og adoption	13
Hovedbestyrelsens beretning for generalforsamlingsperioden 2011 – 2012	16
Det perfekte barn	19
Lars Birk og Arne Thomsen: Rumæniensgruppen	19
Annoncer og nyt fra lokalforeningerne	20
Lokalforeninger og landegrupper	26
Rådgivningsguide	27
Kalender	28

Adoption & Samfund

Foreningstelefon:
Hjemmeside:

65 92 00 18
www.adoption.dk

HOVEDBESTYRELSE

Formand:

Jens Damkjær
Vestre Fasanvej 53
8410 Rønede
jens.damkjaer@adoption.dk
40 83 41 93

Næstformand:

Michael Paaske
Klanghøj 47
8670 Låsby
michael.paaske@adoption.dk
65 96 05 21 (priv.) / 29 48 53 06 (mob.)

2. næstformand:

Jørn K. Pedersen
Prangerager 38
7120 Vejle Øst
joern.k.pedersen@adoption.dk
60 82 04 35

Sekretær (valgt uden for HB):

Carl Erik Agerholm
Teglvej 4, Frifelt
6780 Skærbæk
carlerik@fam-agerholm.com
74 75 73 65

Bestyrelsesmedlemmer:

Marianne Østergaard
Vesterbrogade 191, 4.
1800 Frederiksberg C
marianne.oestergaard@adoption.dk
33 22 95 53

Lisbet Mogensen
Paradisvej 4, Ulborggård
6990 Ulfborg
lisbet.mogensen@adoption.dk
97 48 19 29 / 24 46 16 99 (mob.)

Lene Borg
Tveje-Merløse 2B
4300 Holbæk
lene.borg@adoption.dk
59 43 92 01

Sidsel Babette Johansen
Englodden 8
8320 Mårslet
sidsel.babette.johansen@adoption.dk
86 78 27 22

Lilian Bitsch
Nørregade 32
6670 Holsted
lilian.bitsch@adoption.dk
75 39 38 09

Charlotte Christensen
Gl. Ringkøbingvej 1A
7400 Herning
charlotte.christensen@adoption.dk
97 21 18 78

Rie Østergaard
Holbækvej 16
7400 Herning
rie.oestergaard@adoption.dk
97 22 12 87

Sofie Bay
Falkenbergvænget 30
3134 Ålsgårde
sofie.bay@adoption.dk
49 13 49 37

Suppleanter:

Malene Fenger-Grøndahl
Ny Munkegade 32, 3. th.
8000 Århus C
malene.fenger-grondahl@adoption.dk
26 74 25 76

Søren Hansen
Hjortevænget 22
5800 Nyborg
soren.hansen@adoption.dk
22 54 11 51

Kasserer (valgt uden for HB):

Ellen Larsen
Glenstrup Søvej 15
8990 Fårup
kasserer@adoption.dk
86 45 26 32

Medlemsadministration:

Adoption & Samfund
Medlemsadministrationen
Skibbroen 6,2. – Postboks 13
6200 Aabenraa
medlemsadm@adoption.dk
35 29 42 52

KOLOFON

Redaktion:

Hovgårdsparken 53
2670 Greve
bladet@adoption.dk

Redaktionsmedlemmer:

Heidi Senderovitz 60 72 90 05
Hovgårdsparken 53 (kontakt efter 19)
2670 Greve

Anne-Louise 39 61 03 61
Linnemann Bech
Enighedsvej 49B
2920 Charlottenlund

Anne Marie Andresen 38 79 97 35
Raunstrupvej 6 (kontakt 17-19)
2720 Vanløse

Lykke L. Pedersen 45 85 12 79
Brede 65
2800 Kgs. Lyngby

Karina Ahm 31 33 28 38
Peter Holms Vej 2 (kontakt efter 18)
2450 København SV

Pia Reinholm Jensen 47 74 23 53
Elverdamsvej 3A
3300 Frederiksværk

Ansvarshavende for dette nummer:

Heidi Senderovitz

Medlæser:

Pia Reinholm Jensen

Grafisk produktion:

Eks-Skolens Trykkeri ApS 35 35 72 76
Oplag: 4.300 stk.

Adresseændring, udmeldelse m.v. bedes
meddelt medlemsadministrator på e-mail
medlemsadm@adoption.dk.

Abonnement kr. 400,-
Medlemskab inkl. blad kr. 400,-
Annoncepris Kr. 10,- pr. spaltecentimeter.

Bladet modtager altid gerne billeder. Hvis
du ønsker fotografens navn nævnt, skal det
anføres. Husk at oplyse om navn, adresse,
motiv, afgiverland og tidspunkt. Bladet
(inklusive billederne) lægges altid efterføl-
gende på www.adoption.dk.

Artikler i bladet udtrykker forfatterens
synspunkter og ikke redaktionens eller
foreningens. Redaktionen forbeholder sig ret
til almindelig korrekturlæsning af indkomne
artikler.

Bladet udkommer i februar, april, juni, sep-
tember, oktober og december.

Forsiden: Povl 23 år, født i Hviderusland.

NÆSTE DEADLINE:

10.11.12

Du kan melde dig ind i Adoption & Samfund på
www.adoption.dk, eller brug koden her:

I slipstrømmen af adoptionsskonferencen

Den 19. september 2012 var et højdepunkt i Adoption & Samfunds historie. På denne dag havde SF's Özlem Çekiç inviteret indenfor på Borgen og gjort det muligt for A&S at holde adoptionsskonference.

Det var en glæde at skue ud over Landstingssalen på Christiansborg, fyldt med aktører og mennesker, der interesserer sig for adoptionssagen. Og det var en særlig glæde at mærke, at selvom der er mange stemmer i adoptionssdebatten, og adoption indeholder utroligt mange etiske og politiske dilemmaer, så var alle enige om at bakke op om én ting: Adoption skal på finansloven.

Ud over SF's Özlem Çekiç deltog også de Radikales Hans Vestager, de Konservatives Anne Hansen, Venstres Louise Elholm, Enhedslistens Johanne Schmidt-Nielsen og Dansk Folkepartis Mette Hjeremind Dencker. Vi oplevede at være velforberedte, og vi oplevede, at adoptionssagen blev taget seriøst.

Tak til alle jer, der deltog. Tak for jeres bidrag. I har været med til at gøre en forskel den dag.

På konferencen lovede vi politikerne at levere korte og økonomisk præcise forslag til finansloven. Efter nogle hektiske dage med skrivelser og beregninger ligger der nu et samlet forslag om adoption på finansloven 2013 med PAS til alle for 7 mio. kr., oprettelse og drift af et videns- og formidlingscenter for adoption til 4,3 mio. kr. og ligestilling af eneadoptanter i forhold til at kunne modtage det særlige børnetilskud til 7,4 mio. kr. Nu må vi håbe, at politikerne husker os i kampens hede om en plads på finansloven.

Arbejdet for adopteredes og adoptivfamiliers ret til et godt liv er ikke gjort med finanslovsoplægget, men kræver en fortsat løbende indsats. Det er med adoptionsspolitisk arbejde, som det er med alt andet politisk arbejde. Det kræver netop arbejde at sætte mål og nå dem. Vi ser nu frem til A&S' kommende generalforsamling, der afholdes på Trinity lørdag den 3. november. Her vælger vi medlemmer, der i den kommende periode har lyst til at lægge et stykke arbejde i det fællesskab, Adoption & Samfund også er, for derigennem at få indflydelse på den adoptionsspolitiske scene. Måske er du én af dem, der også har lyst til at være med på arbejdsbordet – du skal være hjerteligt velkommen!

Jens Damkjær, formand.

Adoption på

Landstingssalen bliver stille og roligt levende, og de lange rækker af lakerede pulte fyldes med notatpapir, kildevand og forventninger. 210 personer er tilmeldt konferencen om adoption – de fleste af os uvante med at færdes i de betydningsmættede, historiske omgivelser.

Ved indgangen er taskerne blevet gennemlyst, og identiteten tjekket. Der er ikke tvivl om, hvem vi er; det er noteret på navneskiltene, som forsigtigt fæstnes på bluser og jakker. Og jeg har taget mit eget, selv om det var fristende at lade tilfældet råde.

BORGEN

Af Anne Marie Andresen

Foto: Irene Tranholm Damkjær

„Det er en fornøjelse at åbne dørene for folk, som adopterer børn. I er en stor ressource,“ siger Özlem Çekiç som er vært ved arrangementet og indtil Folketingets åbning i oktober også formand for socialudvalget. „Jeg har aldrig før oplevet, at så mange har ringet for at høre, om de kunne få taletid. Området engagerer mange mennesker, både enkeltpersoner og interesseorganisationer, og hvem skal man fokusere på: Forældrene? Børnene? De biologiske forældre?“ fortsætter Özlem Çekiç, som herved nuancerer sin indledende replik.

På Adoption & Samfunds facebookside har spørgsmålet om, hvem der skulle have taletid på konferencen, da også været en varm kartoffel. Blandt andre har en gruppe voksne adopterede til netavisen Modkraft begået en erklæring om adoptionsidéens vrangsider i forhold til afgiverlande, biologiske forældre og adopterede – og forfatteren til bogen *Mit barn, hvor er du?*, Aniella Bonnichsen, som selv har måttet afgive sit barn til adoption, har sat fokus på de biologiske forældres rettigheder og muligheder. Adoption & Samfunds hovedbestyrelse har dog af hensyn til tiden fastholdt de fire temaer: PAS-ordningen, oprettelse af et videns- og formidlingscenter, det særlige tilskud til enlige forsørgere og den såkaldte 26-årsregel.

Nuancering af sommerens debatter

Under henvisning til den såkaldte *Amy-sag* taler Özlem Çekiç om den mediebevågenhed, der har været adoptionsområdet til den hen over sommeren:

Mange gode spørgsmål og indlæg fra salen. Her Louise Svendsen, ansvarlig for A&S' rådgivere.

„Når sager kører, er det let at danne sig et indtryk af, hvorfor noget er galt. Men vi kender ikke alle vinklerne. Uanset om det er den ene eller den anden, er der nogen, der har fejlet. Nogen har ikke fået hjælp.“

„Vi skal ikke basere vores vurdering på enkeltsager, som vi ikke kender detaljerne omkring,“ fortsætter Özlem Çekiç, som håber, at konferencen kan hjælpe til en nuancering af tingene, og at det kan ske ved en kritisk tilgang: Kan vi gøre tingene bedre?

„Jeg håber, at vi fordomsfrit er i stand til at løse de problemer, der er,“ siger hun og slutter sin velkomst med endnu en opfordring:

„Jeg håber, at huset her er et sted, hvor I vil blive ved med at banke på. Den taletid skal I selv tage. Der er ikke nogen kære mor, der kommer og råber jer op!“

PAS-ordningen på finansloven

Formand for Adoption & Samfund, Jens Damkjær, taler hurtigt. „Han har vist meget på hjerte,“ lyder en venlig hvisken og et fnis fra rækken bag mig. Og det har han. Formålsparagraffer, internationale konventioner og tal fyger omkring os, for argumentationen skal være i orden, når vi tager hul på debatten om etableringen af en permanent PAS-ordning.

„Et adoptivbarn har sår på sjælen,“ forklarer Jens Damkjær. „Det har typisk mistet sine forældre og været på børnehjem eller hos en plejefamilie.“

Af Jens Damkjær præsenteration fremgår det, at der er 14,1 % sandsynlighed for, at et adopteret barn får ekskluderende specialundervisning, mens der kun er 5,6 % sandsynlighed for ikke-adopterede (Krevi 2011), ligesom 12 % af adoptivbørn født i perioden 1978 til 2005 har været i psykiatrisk behandling mod kun 5 % af ikke-adopterede (Merete Laubjerg) – og bedre ser det ikke ud for anbringelser uden for hjemmet.

„Det er på den baggrund nødvendigt med viden, som kan formidles til dagplejer, børnehaver, skoler og kommuner – og til adopterede og adoptivfamilier,“ siger Jens Damkjær. „Dét der med adoption, det må vi have på finansloven!“

„Vi havde en forsøgsordning fra 2006 til 2010 og har nu fået et års PAS via satspuljen,“ fortsætter han, og det har været en ubetinget succes.“

Adoptivforældre beskriver i en evaluering foretaget af Rambøll, at de håndterer konflikter med barnet bedre, at de har oplevet fremgang på mindst ét af de områder, de henvendte sig til rådgiveren om, at de oplevede, at deres barn var blevet bedre til at vise, at det var bange – og ikke min-

FORSLAG TIL PAS-ORDNING

Adoption & Samfunds forslag til en permanent finansieret PAS-ordning:

Åben rådgivning med mulighed for i alt 3 gratis konsultationer pr. adoptivbarn hos psykolog, psykoterapeut eller læge. Tilbuddet skal gælde inden for 5 år efter hjemtagelse.

Mulighed for visitation fra den åbne rådgivning for adoptivbørn og familier med særlige behov til i alt 5 gratis konsultationer pr. barn hos psykolog, psykoterapeut, læge eller anden relevant fagligt uddannet behandler. Tilbuddet skal gælde inden for 5 år efter hjemtagelse.

PAS-ordningen administreres af Familieretsafdelingen under Ankestyrelsen som i den eksisterende PAS-ordning. PAS-ordningen anslås på baggrund af forsøgsordningen 2007-2010 og budgettet for den nuværende PAS-ordning under Familieretsafdelingen at kunne finansieres for 3,5 mio. kr. årligt.

Özlem Çekiç byder velkommen til en spændende debat.

dre end 98 % ville anbefale PAS til andre i samme situation som dem.

„Adoption & Samfund foreslår tre gratis konsultationer,“ fortsætter Jens Damkjær. „Det, vi ikke har i øjeblikket, er mulighed for visitation fra den åbne rådgivning til psykolog eller anden fagligt uddannet behandler.“

„Antallet af børn, der kommer til Danmark, er faldet fra 2001 til 2011, og for afgiverlandene er PAS attraktivt. I dag kommer der flere special needs-børn, som, hvis de bliver adresseret på behørig vis, kommer til at leve gode liv.“

Rådgivning til debat

Ordstyrer Christa Levé Poulsen sætter her efter gang i dagens første debat. I panelet sidder Mette H. Dencker (DF), Anne Hansen (K), Louise S. Elholm (V), Johanne Schmidt-

Nielsen (Enh.l.) Hans Vestager (Rad.), Özlem Çekiç (SF), Michael Paaske (næstformand i Adoption & Samfund) og Jens Damkjær (formand for Adoption & Samfund), men det er psykolog Lene Kamm, faglig leder af PAS-ordningen, der indleder med en kommentar til det eksisterende forslag om et videns- og formidlingscenter. Hun mener, det er vigtigt at adskille den kontinuerlige rådgivning, der findes inden for PAS, fra et center, som kan forske og formidle viden:

„Når vi nu har en gruppe rådgivere, der har ekspertisen, så bør rådgivningen foretages af disse,“ siger hun. „De familier, der henvender sig til os, har ofte en bred vifte af vanskeligheder, og vi har mulighed for at rådgive dem over et længere forløb. Der er nogen, vi følger over lang tid, og da er det vigtigt, at det er den samme rådgiver.“

„Vi ønsker, at vi får lov til at fortsætte som nu. Vi har alligevel ikke nogen at henvise til,“ slutter hun. „Lad nu PAS være PAS!“

Johanne Schmidt-Nielsen vil gerne vide, hvorfor grænsen er sat ved mulighed for PAS i fem år efter hjemtagelsen: „Så vidt jeg ved, er der mange, der får problemer i teenagealderen,“ siger hun, og Jens Damkjær forklarer, at der mangler viden om skolebørn, teenagere og voksne adopterede.

„De fem år efter hjemtagelsen er en ramme, vi kan sætte tal på,“ siger han.

Pia Brandsnes (DanAdopt) mener, det bliver for smalt, hvis man slet ikke kigger på de voksne adopterede: „Hvis man skal diskutere, hvor behovet er, så er det ikke kun de første fem år, og det er heller ikke færdigt, når man bliver atten.“

Denne opfattelse bakkes op af Iben Høegsberg, som kalder det nuværende

forslag for uambitiøst: „Vi er nødt til at fastholde, at PAS skal være for alle adopterede og adoptanter – og også de biologiske familier bag.“

I salen synes mange at være enige, for indlægget følges af klapsalver. I sommerens ophedede debat har netop spørgsmålet om de voksne adopterede været diskussionsemne: Hvorfor er der så lille interesse for, hvordan voksne adopterede oplever adoptionstanken, og kan man overhovedet bruge individuelle fortællinger til noget? Hvorfor er der ikke hjælp til voksne adopterede? Hvor går grænsen mellem psykologiske problemer og eksistentielle/etiske problemstillinger i forhold til det at være adopteret? Er der tale om en stigmatisering af adopterede?

Hans Vestager (Rad.) er i hvert fald kommet for at blive klogere, erklærer han. „I år er PAS-ordningen satspuljefinansieret; hvor mange penge har man brugt på dét? Hvor meget fungerer det frivillige og det gensidige inden for adoptionsområdet? Og hvad med børnerådgivningen; har den kontakt til adopterede?“ spørger han. „Hvad er årsagen til, at så mange adoptivbørn får specialundervisning? Er det de tidlige skader, eller gør vi ikke adoptionsarbejdet godt nok?“

Spørgsmålene får Jens Damkjær til sige, at der om mange af områderne faktisk ikke er eksakt viden, men at foreningen Adoption & Samfund er interesseret i de samme problematikker. „Et beløb på 3 millioner kroner om året har dækket de to seneste PAS-ordninger,“ fortæller han. Erfaringen er, at vi godt kan gøre en forskel for det beløb.“

Dermed er en økonomisk debat skudt i gang, og det står hurtigt klart, at de 3 millioner kroner kun rækker til forslaget om hjælp de første fem år efter hjemtagelsen. Skal det dække unge og voksne adopterede, taler vi om et større beløb.

Johanne Schmidt-Nielsen ønsker et overblik, hvis det overhovedet skal diskuteres i en finanslov. „Jeg kan jo ikke sidde her og love jer en masse penge. Jeg ved ikke engang, om de gider lave finanslov med os!“

For første gang stiger konferencepuls, og Lene Kamm vover pelsen: „10 mio. kr.“ siger hun om prisen på en PAS-ordning for alle.

Louise S. Elholm reagerer omgående: „Vi mangler ikke projekter at bruge pengene på, men det er vigtigt at vide, hvad de forskellige ting koster. Jeg vil love jer, at jeg vil tænke over det. Jeg vil love, at jeg tager det med videre. Så langt vil jeg gå. Jeg har ikke en pose penge med i dag.“

„Hvis man ikke handler, så bliver det et samfundsproblem, som kommer til at koste dyrt senere.“ Özlem Çekiç har taget over.

„Ja, jeg er jo sendt i byen for at fortælle, at der ikke er nogen penge,“ siger Hans Vestager og smiler lunt. „Det er, fordi I

PAS (POST ADOPTION SERVICE)

Post Adoption Services (PAS) er den internationale betegnelse for de mange forskellige former for vejledning, støtte og rådgivning, der er henvendt til adoptivfamilien, efter barnet er hjemtaget (Familieretsafdelingens folder om PAS).

Haagerkonventionen artikel 9, litra c: „Centralmyndighederne skal, enten direkte eller gennem offentlige myndigheder eller behørigt godkendte institutioner i deres stat, tage alle passende forholdsregler navnlig med henblik på at fremme udviklingen af adoptionsrådgivning og støtte efter adoptionen i deres respektive stater.“

har brugt dem på skattelettelser!" svarer Johanne Schmidt-Nielsen rapt, inden Hans Vestager fortsætter: „Problemer skal løses på samme måde, som man løser problemer for danske børn. Man skal knytte sig på noget, som findes allerede.“

Som afslutning på punktet lover Jens Damkjær, at budgetter for forskellige modeller af en PAS-ordning kan være klar om en uge.

Videns- og formidlingscenter

At der er brug for et videns- og formidlingscenter er næste punkt på dagens program, og Michael Paaske er gået på talerstolen for at tale om adoptivbørns særlige sårbarhed.

„De har alle noget i bagagen og kræver en særlig omsorg," siger han og fortsætter: „Kun én procent af en årgang er adopterede, og der er nogle særlige ting, der kræver en indsats i forhold til dem. I den forbindelse mangler vi en sammensætning af den adoptionsspecifikke viden, der findes.“

„Ikke én her i salen kender ikke de sager, der har kørt hen over sommeren. Og der er fejlbehandling og fejl diagnoser oveni. Ja, vi er stærke, de fleste af os, men vi er ikke stærke nok til at skubbe kommuner den rigtige vej.“

„Den viden, der genereres – lad os få den samlet, så vi kan få den fordelt," siger

Michael Paaske videre. I dag skal man være heldig, hvis man møder en fagperson, som har set et adoptivbarn før. Det er vores ønske, at fagpersoner kan samarbejde i et tværfagligt miljø under Ankestyrelsen i Familieretsafdelingen. Undervisningsafdelingen er vigtig og skal have forankring i et eksisterende forsknings- og vidensmiljø, og Familieretsafdelingens PAS-konsulenter kan kanalisere viden over i centret.“

I nogle minutter er enigheden skudsikker: „Den megen specialundervisning og at folk er rundhændede med diagnoserne, tyder på, at der er behov for et videnscenter," siger Mette Dencker (DF). „Ofte kommer der en identitetskrise i teenagealderen, som kommer igen i 30-årsalderen, og som kommer igen, når man selv får børn.“

Og Jens Damkjær fortsætter: „Vi har nogen, der kan hjælpe, hvis man har problemer med dansk og matematik, men vi har ikke nogen, der kan hjælpe, hvis et barn gerne vil styre i en leg, og det faktisk handler om grundangst.“

Ina Dygaard (Adoption & Samfunds Ungdom) kender godt problematikken omkring fejl diagnoser: „Vi har også i ASU nogen, der er diagnosticeret ADHD, men som bare har krudt i røven. Hey, jeg har nogle følelser, jeg har været ude for et svigt. Hvis fagpersoner

lyttede til dem, så fik de måske ikke diagnoser, men terapi – og nogen, der lyttede til dem.“

Amy-sagen

Inas indlæg følges af klapsalver, men der går ikke længe; så springer bomben: Dorrit Saietz, som har dækket sagen om Amy i Politiken, tager ordet:

„Jeg er træt af at høre, at dækningen (i Amy-sagen; red.) har været unuanceret," siger hun. „Vi har sat os rigtig grundigt ind i tingene, og vi har været hele vejen rundt. Hvordan foregår adoption – også i hjemlandet? Er der mulige ulovligheder? En kommune, der kører hen over et barn.“

„Kan alt det her skyldes, at adoption ikke altid er en så fantastisk god idé? Kunne man overveje, om der adopteres for mange børn? Kunne der være nogle forældre, der ikke burde godkendes til adoption? Når man falder over én sag, er der nok andre. Her er der løjet om alder og løjet over for den biologiske familie. Hvis der bevilges penge til det her, skal de så ledsages af kontrol?“

Svadaen får Özlem Çekiç til straks at gyde olie på vandene og slå fast, at vi i hvert fald kan være enige om, at nogen har svigtet. Og så rejser Kenneth Steen sig. Han er far til Amy:

Formand Jens Damkjær takker Özlem Çekiç. Panelet fra venstre: Ordstyrer Christa Levé Poulsen, næstformand Michael Paaske, Hans Vestager (R), Enhedslistens Johanne Schmidt-Nielsen(Ø), Louise Elholm (V), Anne Hansen (K), Mette H. Denker (DF).

Der var livlig debat i Landstingssalen.

„Min kone og jeg er kommet her i dag for at støtte forslaget om et videnscenter,“ siger han. „Vi brugte PAS-ordningen. Det var ikke nok, men det, vi fik, var supergodt. Vi bad om hjælp til en pige på ti år, og på det tidspunkt, hvor vi beder om en anbringelse, er problemerne voldsomme. Mange har villet hjælpe – også kommunen. Men det hele er gået ad søren til, og familien er blevet splittet. Chansen for at få Amy tilbage er minimal. Havde vi fået den støtte, vi bad om dengang, så havde vi været i mål. Så havde det hele været klaret.“

Ina Dygaard (ASU) fatter sig i korthed og med tydelig adresse til Dorrit Saietz: „Nej, det kan ikke være, at adoption ikke er en god idé! Og det kan ikke være, at der kommer for mange børn til Danmark!“

„Der er 35 mio. forældrelose børn i verden,“ bakker Mette Dencker op, „og der sker 40.000 adoptioner årligt, så adoption er altid godt. Skal vi boykotte nogle lande, fordi de har bøvvl i deres regnskaber? På ingen måde.“

Louise S. Elholm mener, at fokus skal være på, hvordan vi undgår den slags sager, og derfor er det vigtigt at samle viden og fordele viden. Den del vil hun gerne se på.

Helt lukket er sagen dog ikke, for Aniella Bonnichsen, der er biologisk mor til et bortadopteret barn, tager ordet: „Kun når det er

absolut nødvendigt, skal et barn bortadopteret, og man skal vide, at man kan skabe livslange traumer for både mor og barn, når et barn adopteres bort, siger hun. „Der er ingen hjælp til den biologiske mor.“

Et videns- og formidlingscenter for alle

Langsomt vender debatten tilbage til videnscentret, og May Britt Skjold fortæller, at hun som psykolog dagligt ser adoptivfamilier – især voksne adopterede.

„Det ville være fantastisk, hvis der stod adoptivfamilier – ikke adoptanter, adopterede og så videre,“ siger hun. „Mit højeste ønske for et videnscenter er, at det dækker meget bredt.“

May Britt Skjold efterlyser desuden etiske argumenter for et videns- og formidlingscenter, argumenter, der kan gøre området til noget særligt.

Johanne Schmidt-Nielsen mener dog ikke, at der mangler argumenter, men snarere udbredelse af dem. Politikerne skal vide, hvilke problemer, der er, og hvordan de skal løses. En henvisning til internationale konventioner er nok, mener hun.

„Adoption er dilemmafyldt,“ fortsætter Johanne Schmidt-Nielsen, „og man lukker øjnene, hvis man ikke anerkender problemstillinger i afgiverlandene, men det, vi

snakker om her, er, hvordan vi kan gøre det bedre for alle de mennesker, som er involveret.“

Det særlige børnetilskud til enlige

Marianne Østergaard præsenterer punktet, der handler om det særlige tilskud til enlige. Hun er forberedt til fingerspidserne:

„Det særlige børnetilskud gives til børn, der kun har én forælder eller ingen forældre med forsørgelsespligt,“ fortæller hun. „Det kan dreje sig om et barn, der har mistet en af forældrene, eller det kan have mistet begge forældre og være blevet adopteret af et familiemedlem. Og så kan det være børn uden kendt far. Undtagelserne er adopterede børn og donorbørn født efter den 1. januar 2009.“

„Tilskuddet udgør i 2012 14.736 kroner om året, og pointen er, at det er barnet, der får pengene.“

„Et argument for undtagelserne er, at moderskabet i tilfældet adoptivbørn og donorbørn er selvvalgt. Men det er jo også selvvalgt, hvis man bliver gravid og vælger ikke at opgive farens navn,“ fortsætter Marianne Østergaard og bemærker, at en skelnen mellem selvvalgt og ufrivilligt moderskab måske er en anakronisme i en tidsalder med både prævention og fri abort.

„Et andet argument er, at enadoptanter har en god økonomi, for ellers var de ikke blevet godkendt,“ forklarer Marianne. „Men – det særlige børnetilskud er ikke indkomstbetinget, og den personlige økonomiske situation kan jo også ændre sig. Desuden bliver det fremført, at vores samfund er i økonomisk krise, så der ikke er råd til at ophæve undtagelserne, men det berettiger jo ikke diskrimination af en lillebitte gruppe børn.“

„Det fremgik faktisk af regeringsgrundlaget, at man ønskede en ligestilling; der er bare ikke sket noget,“ slutter Marianne af.

„Det her er et spørgsmål om politik,“ siger Johanne Schmidt-Nielsen og pirker dermed til en hvepserede. „Man kunne jo bare kigge ud af vinduet for at se, hvordan det gik børn af enlige forsørgere, men Dansk Folkeparti og andre ønsker ikke at understøtte den familieform.“

Indlæggene afføder en diskussion om, hvad der egentlig er hensigten med det særlige børnetilskud til enlige.

„Man får tilskuddet, fordi man skal kunne klare det lidt bedre, hvis der sker noget uforudset. Når man har brug for noget ekstra hjælp,“ forklarer Louise Elholm. „Beløbet er ikke til barnet.“

„Det er en rettighedsdiskussion,“ fortsætter hun. „Det hele handler om ret. Så kan man ikke tage et arbejde, hvis man får konstanthjælp. Det er jo et sikkerhedsnet. Det er ikke, fordi jeg tror, I vil spekulere i det; I synes jo sikkert bare, det her er rimeligt. Jeg er bare uenig.“

Marianne Østergaard: „Hvis man holdt den ren, ja, men det er dét, man ikke gør!“

Johanne Schmidt-Nielsen: „Med den tankegang opfordrer man jo til at gå ud i byen og, uha, få børn med en fremmed mand og aldrig opgive hans navn.“

Anne Johansen mener, at tilskuddet skal reguleres efter indkomst: „Det giver da ingen mening, som det er. Selvfølgelig skal I have det samme.“

Ina Dygaard er enig i den betragtning: „Vi har lige diskuteret, hvor vigtigt det er med hjælp til de her børn!“ siger hun, hvilket får Johanne Schmidt-Nielsen til at minde om, at man giver det særlige tilskud til barnet, fordi der kun er én indtægt, ikke fordi barnet har været ude for noget forfærdeligt.

Tak til Özlem Çekiç

Tiden er løbet en anelse, og Özlem Çekiç er nødt til at gå. I den anden ende af den store bygning er SF i gang med en helt anden kamp, en kamp som også kræver hendes tilstedeværelse.

Jens Damkjær takker Özlem Çekiç for at invitere os ind i demokratiets hjerte. „Du har hjertet med, når du taler adoptionssagen,“ erklærer han. „Vi har jo i foreningen nogle

gratister, og fra nu af får også du Adoption & Samfunds blad tilsendt.“

„Jamen, så er jeg også adopteret af nogen!“ udbryder Özlem Çekiç og tilbyder at invitere til en høring. „Bare send en mail.“

26-årsreglen

Konferencens sidste punkt drejer sig om 26-årsreglen, som betyder, at man ikke behøver at opfylde tilknytningskravet i forbindelse med ægteskabsindgåelse og familiesammenføring, når man har været dansk statsborger eller haft lovligt ophold i Danmark i 26 år. Bliver man adopteret inden det fyldte 6. år, betragtes man som født i Danmark. Det vil sige, at man får godskrevet fire år, hvis man adopteres som fireårig.

Ina Dygaard fra Adoption & Samfunds Ungdom indleder punktet:

„Jeg er adopteret, og hvis jeg knækker i stemmen, er det, fordi jeg bliver berørt af den her konference. Adoption er en fantastisk måde at stifte familie på.“

„Noget, der gør mig irriteret, er, når jeg bliver behandlet som en anden type menneske, end jeg er; når jeg bliver kaldt *sort neger* og andre nedsættende ord – men det, der gør mig mest vred, er Udlændingelovens § 9 stk. 7:

„Hvis man er adopteret som 8-årig, skal man vente i 26 år, før man slipper for at blive vurderet efter tilknytningskravet,“ fortsætter hun. „Jeg er født i Sri Lanka – og hvis jeg finder en srilankansk mand, har vi så større tilknytning til Sri Lanka end til Danmark?“

„Det er fint, at vi har en udlændingelov, og at den er blevet forbedret er godt – men som jeg ser det, er der to scenarier: Enten har man glemt de adopterede og deres historie, eller også bliver vi ikke set som helt danske.“

„Jeg er stolt af at være dansker, men når jeg ikke har de samme rettigheder som min familie og venner, så bliver jeg faktisk ret sur!“ slutter Ina Dygaard sin indledning.

Tilknytningskravet

„Tilknytningskravet er et problem i det hele taget,“ siger Johanne Schmidt-Nielsen, „men det er rigtigt, at der ligger en ekstra diskrimination her.“

Hertil svarer Louise Elholm: „Vi så en del andengenerationsindvandrere, der blev tvunget til at gifte sig med en fra deres hjemland. På den måde fik de jo ikke tid til at komme i gang med en uddannelse og med deres liv. Det har aldrig været meningen at ramme adopterede, men folk er kreative; man adopterer for eksempel en kusine for derefter at gifte sig med hende.“

„I starten ramte reglen alle adopterede,“ forklarer Pia Brandsnes. „Adoption & Samfund var med til at ændre den til de seks

år. Der stod i forarbejderne til lovgivningen, at man ville kunne formode, at de, der var adopteret som seksårige, ville kunne huske noget fra hjemlandet. På den måde lægger vi en intention ind over: Hvad er det, vi vil med de her adoptioner? Er det skidt at huske noget?“

Ina Dygaard påpeger, at der lige nu ikke er så mange, der bliver ramt, men at der kommer flere og flere ældre børn til Danmark, og fra en af de bagerste rækker rejser Fatima fra PPR i København sig: „Hvis ikke man forholder sig til den forskelsbehandling, der sker i det her samfund i det hele taget, så kommer man ikke ret langt,“ siger hun med eftertryk, inden Johanne Schmidt-Nielsen runder debatten af:

„Tilknytningskravet rammer specifikt mennesker, der ikke er født i Danmark. Derfor er det langt værre end 26-årsreglen. Den kan man vokse sig fra. Jeg synes, I skal sende det her til Socialdemokratiet.“

Udsagnet udløser klapsalver, Hans Vestager funderer over, om man kan rådgive sig ud af alt, og ja, spørgsmålet må stå hen i det uvisse: PAS, videns- og formidlingscenter, særligt tilskud til enlige, 26-årsreglen; måske kan noget lykkes? I hver fald har en række politikere åbnet ørerne og dørene for adoptionssagen.

Det ulmer

„Hvor ville det være dejligt med adoption på finansloven,“ slutter Jens Damkjær konferencen. Og så er der sandwich, øl og vand i foyeren.

Jeg samler mit grej og begiver mig ud i de oplyste gader. Forhåbentlig er nogen blevet klogere. Forhåbentlig er nogen rykket. Forhåbentlig har noget sat tanker i gang hos nogen. Der er mange diskussioner at tage. Internt i Adoption & Samfund. Med politikerne. De voksne adopterede med adoptanterne og de yngre adopterede. Indvandrerne og deres efterkommere med os alle sammen.

Det ulmer. Det er godt at mærke. Jeg piler navneskiltet af og forsvinder anonymt i gadebilledet. ■

FORSLAG TIL VIDENS- OG FORMIDLINGS-CENTER

Adoption & Samfunds forslag til et videns- og formidlingscenter:

- Centret placeres under Ankestyrelsen, Familieretsafdelingen.
- Skal samarbejde med allerede eksisterende faglige miljøer.
- Der nedsættes en følgegruppe.
- Budgettet kan udgøre ca. 5 mio. kroner.

Og så ramte den – kærligheden

– en (adoptiv)mors bekendelser

Af Sidse Ørnbjerg Würtz

Når jeg ser tilbage i bakspejlet på det første år, efter vi kom hjem fra Etiopien med vores lille søn, ser jeg alt lidt i en tåge. Jeg ser med gru mig selv gå ude i skoven med klapvognen, mens min søn sov middagslur, og flæbe, fordi jeg lige havde en time, mens han sov, til at lade tårene få frit løb. Når jeg

tænker på det nu, må det for andre have set fuldstændig vanvittigt ud – en forholdsvis ung kvinde på hendes daglige tudetur – samme sted, samme tidspunkt, i krøllet tøj og uden make-up – på trods af, at hun havde klapvognen fuld af det pureste guld i form af det smukkeste lille perfekte barn. Sådan tænkte jeg ikke dengang.

I dag gennemstrømmes jeg af varme og kærlighed til min lille søn. Jeg er blevet så ufattelig sårbar af angst for, at noget slemt nogensinde skulle overgå ham. Jeg er blevet mor – helt ind i hjertet.

Ønskebarn

Jeg har egentlig altid vidst, at jeg gerne ville være mor. Lige fra jeg har været helt lille, har mit omsorgs-gen været skruet op for fuld volumen, og der er vist ingen dukker eller bamser, der har haft et bedre liv end hjemme hos mig. Jeg har altid forestillet

Mor og søn.

mig et liv med børn, og jeg er, hvis jeg skal sige det selv, rigtig god til børn.

Det skulle imidlertid vise sig ikke at blive så nemt! Da den rigtige mand med far-potentiale endelig var et fast inventar i mit liv, var det bare ikke så let at lave en baby. Der skulle gå lang tid, før mit lille ønskebarn endelig meldte sin ankomst – nemlig en lille etiopisk dreng på godt 2 år.

En historie, jeg gerne ville have læst

Det her er min beretning om, hvordan jeg oplevede at blive (adoptiv)mor. Det er en meget personlig beretning, og det er vigtigt at understrege, at der ikke er to historier, der er ens. Jeg skriver den, fordi jeg selv gerne ville have læst en sådan artikel, da jeg blev mor og følte mig som verdens usleste menneske og dårlige mor pga. forbudte tanker og følelsesmæssig lammelse. Det ville have betydet en stor forskel for mig dengang, hvis jeg havde læst, at andre havde det på samme måde og var kommet ud på den anden side, hvor det igen var til at holde ud at stå ud af sengen, hvor fuglene igen sang, og hvor solen igen skinde.

Det første møde med vores søn

Første gang, vi så vores lille søn, var på et fugtigt og laksefarvet børnehjem i Addis Abeba. Jeg kan huske, at han sad på gulvet og så så lille og dejlig ud klædt fra top til tå i lyserødt og blonder. Han var meget smuk – vores søn. Store mandelformede, brune øjne. Hjerteformede læber. De fineste små sorte krøller. Jeg blev forelsket i hans udseende med det samme. Jeg kan huske, at jeg tog ham op til mig, og jeg blev straks mødt af hans fremmede duft. Vi besøgte ham en del gange på børnehjemmet, inden alt det formelle gik i orden, og vi kunne få lov at tage ham med os. Ved alle disse besøg voksede en dyb angst stille og roligt i mig – jeg følte ingenting! Jeg kunne ikke genkende mig selv i min lille dreng, og jeg følte en stor fremmedhed over for ham. Jeg kunne slet ikke forstå, når de sagde, at han var min.

Dagen, hvor vi fik lov at tage vores søn med os til vores guest house, står meget klart for mig. Jeg var SÅ bange. Bange for hans reaktioner, bange for at vi ikke kunne håndtere hans reaktioner og bange for, at de moderfølelser, der indtil nu var udeblevet, ikke ville vokse frem – nogen-sinde. Med våde håndflader åbnede vi den pigtrådsindhyldede port, der afskærmede børnehjemmet fra de faldefærdige omgivelser.

Vi har et billede herhjemme, hvor jeg sidder med vores søn i min favn i taxaen på vej væk fra børnehjemmet. Han sidder med hovedet væk fra kameraet lænet ind

mod mit bryst, og jeg kigger med et lille smil og rolige øjne direkte ind i kameraet. Alle roser det billede og siger, at det emmer af kærlighed og lykke. Virkeligheden bag det billede er en helt anden. Vores søn faldt i søvn – af ren og skær angst – i det sekund vi satte os ind i den taxa, og han læner sig mod en for ham vildt fremmed voksen for at få bare en lille smule tryk i det uoverskuelige kaos – ren overlevelse fra hans side. Jeg selv sidder med tårerne pressende i mine øjne – ikke af lykke, som det umiddelbart ser ud til, men af ren og skær angst for, hvordan det hele nu skulle gå, med mavesyren siddende i min hals ved tanken om det store, livslange, ikke returberettigede ansvar, jeg sidder med i armene. Nu ved jeg, hvad de mener, når de siger „reality bites“!

To ud, tre retur – en ny familie opstår

Vi landede i Københavns lufthavn en sen aften den 15. august 2010 med vores lille sovende søn i armene. Det havde været et hårdt ophold i Etiopien, og vi var glade for at være hjemme i vante rammer og for at se vores familie og venner igen. Mange var mødt op i lufthavnen for at tage imod os, og jeg kan huske, de stod med flag og store smil. Alle var lykkelige på vores vegne – sikke en smuk historie – de har kæmpet så længe for at få et barn – nu står de her med den lille, yndige dreng – de må være så lykkelige! Hele denne i virkeligheden vanvittige scene kunne ikke være en større kontrast til, hvad der foregik inde i mig.

Så startede barslen derhjemme, og de daglige rutiner skulle indarbejdes. Vi var tre mennesker, der i den grad skulle rystes sammen. Jeg var på barsel i godt et år, og det var et år med mange udfordringer krydret med bittesmå sejre ind imellem. Vi skulle isolere os og knytte os til hinanden og kun til hinanden. Jeg følte mig fuldstændig afskåret fra den virkelige verden og glemte tit at gå i bad og tage andet end nattøj på. Jeg tænkte tit på, hvad vi dog havde gjort med vores liv – havde vi det ikke godt nok før? Hvad er det, der får folk til at få børn og lave deres ellers velfungerende liv uigenkaldeligt om – hvad er det for et vanvittigt, biologisk drive?

Hårdt arbejde

Jeg læste et eller andet sted, at den dybe tilknytning nok først kommer efter utallige søvnløse nætter sammen, hysterisk gråd og en masse latter, og dette er efter min mening ikke helt galt. Vores dreng vågnede tit om natten og græd utrøsteligt og skubbede os skiftevis væk eller klamrede sig til os. Han havde utallige raserianfald om dagen og var til tider meget grænsesøgende.

Han var meget opmærksomhedssøgende og klyngende, og jeg følte mig i den grad invaderet – han åd mig i billedlig forstand med hud og hår – alt sammen tegn på hans store utryghed, der var kendetegnende for hans første tid i Danmark.

Mærkeligt nok så jeg det ikke så klart, da jeg stod midt i suppedasen. Jeg prøvede at forklare hans adfærd med alle mulige andre (normale) grunde: Selvstændighedsfase, udvikling osv., men det er så tydeligt, at det selvfølgelig og helt naturligt har været en reaktion på at være blevet revet væk fra alt det, man kender, fra sin biologiske mor, i det hele taget at være blevet udsat for et massivt svigt. Jeg ved ikke, hvorfor jeg havde så travlt med at bortforklare det med alle mulige andre ting, end hvad det i virkeligheden var. Og alligevel. Jeg ved det jo godt inderst inde. Jeg havde svært ved at rumme hans smerte. De søvnløse nætter med mareridt og alle reaktionerne mindede mig jo om den store sorg, han var ved at gå igennem, og det var ufatteligt overvældende, hæsligt, smertefuldt og meget, meget svært at være vidne til og at være en del af. Det blev til mange hemmelige tårer ude på toilettet.

Det har taget mig meget lang tid at lære at rumme min lille søns sorg og det faktum, at han har en smertefuld fortid. Meget er blevet lettere, efter jeg har accepteret dette. Jeg har accepteret, at min søn bærer rundt på et ar, han nok aldrig vil slippe helt af med. Jeg har accepteret, at han har været udsat for en kæmpe sorg i sit unge liv – men jeg har også set, at han er kommet ud på den anden side og har fundet livet igen. Jeg forundres hver dag over min lille søns overlevelsesinstinkt. Han er en fighter, og han VIL leve – han VIL være lykkelig.

Jeg er også kommet frem til, at jeg også skulle forlige mig med det faktum, at vi var en anderledes familie. Jeg skulle vænne mig til daglige spørgsmål som: „Er du hans rigtige mor?“ og „Hvor kommer han fra?“ Jeg har dog udviklet en form for hård hud. Standardsvar som: „Ja, jeg er hans helt rigtige mor, hvis du da synes, at en rigtig mor er sådan en, der tager sig af dig hver dag og elsker dig med hud og hår“ og „Han er fra Birkerød, men er for øvrigt født i Etiopien!“ kommer ud af min mund, uden at jeg behøver at tænke yderligere over det. Vores familie er anderledes, men det er OK. Vi er en rigtig familie, og på mange måder passer vi nok i højere grad på hinanden og investerer i hinanden i forhold til så mange andre familier. Jeg er stolt af min familie nu – også vores anderledeshed.

Det er OK!

Vigtigst af alt har jeg lært at tilgive mig selv for den selvynk, jeg følte i starten.

Jeg plejede at skamme mig over den unge kvinde, der gik derude i skoven og havde ondt af sig selv. Det gør jeg ikke mere. Det er helt OK, at jeg syntes, det var hårdt at blive mor! Det er helt OK, at jeg skulle vænne mig til at sætte mig selv i baggrunden! Det er OK, at også forældrene synes, det er grænseoverskridende, at vidt fremmede mennesker bliver sat sammen som en ny familie! Det er OK, at man ikke med det samme føler denne store taknemmelighed for at have fået ønskebarnet! Det er OK, at man ikke er et overmenneske! Vi fik en søn på næsten to år i armene. En lille dreng, der var lavet. Vi havde ikke tid til at vænne os til hinanden, før den lidt mere udfordrende alder meldte sig. Vi hoppede over det niveau, hvor der bare ligger en lille baby og er helt og aldeles afhængig af én for overlevelse, og jeg tror faktisk, at det er et meget vigtigt stadie for udvikling af tilknytning.

Og så ramte den – kærligheden

Igennem hele denne tåge voksede kærligheden bare pludselig frem, og en dag kom

vi alle tre op til overfladen, trak vejret dybt og fyldte vores lunger med frisk luft.

Jeg kan huske en bestemt episode, hvor jeg vidste, at kærligheden havde ramt mig – uden at jeg havde opdaget det. Min søn var begyndt i vuggestue, og jeg var på arbejde. Min telefon ringede med ukendt nummer, og en masse paniktanker nåede at fare gennem mit hoved, inden jeg fandt ud af, at det var vores VVS-mand, der ringede: „Er der sket noget i vuggestuen?“, „Er der en pædagog, der har haft Panodil liggende i sin taske, som hun havde glemt at lukke, og min dreng har taget dem og spist dem...“ eller „Hang hans elefanthue fast i et stativ?“ Da jeg havde fundet ud af, det bare var VVS-manden, der sagde, at vores vandrør i køkkenet ikke var stoppet mere, fik jeg bare gåsehud over det hele. Min lykke var lige pludselig afhængig af, at min søn var i sikkerhed og var lykkelig og havde det godt, og så vidste jeg, at den havde ramt mig – kærligheden. Og det var en salig følelse, der var alle tårerene værd.

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at denne hårde rejse har været med til at binde et

ubrydeligt bånd imellem os. Jeg har aldrig grædt så meget, grinet så meget, været så hidsig eller været så euforisk, som jeg har været, siden jeg fik min lille dreng. Mit hjerte bobler over af kærlighed til min lille søn, og jeg er så taknemmelig for at have fået lov at blive mor til et så stærkt og fantastisk lille menneske. Der går ikke en dag, hvor jeg ikke skænker en helt særlig kvinde i Etiopien en kærlig tanke. Min søn er velsignet med to mødre, der elsker ham over alt på jorden. Den ene får lov at vise ham det hver dag, og den anden har givet ham den mest ultimative uselviske kærlighedsgave – chancen for et bedre liv. Det er et stort ansvar at leve op til det usagte løfte, jeg har givet hans biologiske mor, men jeg vil gøre alt – hver dag – for, at min søn kan være lykkelig, og jeg håber, at jeg en dag får chancen for at fortælle denne særlige kvinde i Etiopien, at hendes søn har det godt og er elsket helt ind i sjælen. ■

På skovtur.

Forældrelose børn og

ADOPTION

Danskerne møder som regel forældrelose børn, når mislykkede anbringelser eller adoptionssager kommer op i medierne. Som psykolog arbejder jeg med rådgivning af adoptivfamilier, hvis børn har fået så ringe omsorg før adoptionen, at de udvikler en række vanskeligheder, og rådgivning og undervisning for kommunerne i svære anbringelsessager i almindelighed. Internationalt arbejder jeg med uddannelse af børnehjems personale og familieplejeorganisationer. Hvordan ser adoption ud fra det globale perspektiv, og hvordan sikrer man gode og etiske adoptionsforløb?

Af aut. cand. psych. Niels Peter Rygaard

Adopterede er kun en minimal del af en meget større – og desværre voksende – gruppe: I 2003 var der 143 mio. forældrelose, svarende til Ruslands befolkning; i dag er der formentlig omkring 180 mio. I Europa alene ca. 1,5 mio., hvoraf ca. 100.000 er under 3 år. Også her stiger antallet af forladte børn på trods af faldende fødselstal. At være „forældrelos“ må lige forklares nærmere: 85 % af de anbragte eller forladte børn har nemlig levende forældre, men har ingen kontakt med dem og lever uden omsorg fra dem. Lokale krige og sygdomme er kun en lille del af forklaringen på denne økologiske katastrofe, der kan måle sig med den globale opvarmning.

Børn i byer

Motoren i de brudte bånd er ændringer i familiestrukturen, øget mobilitet, og acceleration i flytningen fra land til by. Unicefs tema for 2012 er derfor „Børn i byer“. For når storfamilien på landet giver op og flytter til byen, kan børnene ikke længere bidrage til produktionen – de bliver en udgift, som enhver dansk forælder ved. Samtidig skrumper storfamilien ind mod singleforældre, og dermed mindskes familiens omsorgskraft. I Kina er 40 % af befolkningen flyttet fra landet til byen på bare 10 år. I Perus hovedstad bor 11 mio. mennesker i Lima; de 9 mio. eks-bønder har ikke arbejde og bor i slum og papkasehuse. Da Rumænien blev medlem af EU, forlod 2 mio. rumænere landet for at søge arbejde og efterlod næsten 100.000 børn

og unge alene hjemme fra den ene dag til den anden. I Athen afleveres anonymt 1-3 spædbørn dagligt, men under krisen er tallet steget til 10-12 pr. dag. Det er ikke kun i Danmark, at udkanter og metropoler opstår – det er overalt. Og utallige børn falder af i svinget.

Hvem griber dem så? En stor del bliver gadebørn, mange ender på overfyldte hospitalslignende børnehjem, en del i plejefamilier. Over halvdelen kommer aldrig ind på arbejdsmarkedet som voksne, og mange udvikler svære vanskeligheder på grund af tidligt omsorgssvigt. Der er for tiden stærke bevægelser, som søger at få regeringer til at lukke børnehjem og anbringe i plejefamilier, da forskningen har vist, at børn udvikles langt bedre her. Rumænien har f.eks. med en gigantisk indsats flyttet 90 % af børnehjemsbørnene ud i plejefamilier over de sidste 15 år. I mange lande er familiepleje imidlertid en ukendt institution, fordi det stadig er storfamilien, der har eneansvaret for børnene, og det at være forældrelos er behæftet med skam, social eksklusion og marginalisering.

Tre typer adoptionsformidling

En meget lille del bliver adopterede – kun 5 % bliver forældrelose, før de fylder fem, og det er reelt kun denne gruppe, der ønskes af adoptanter. Behovet opstår, fordi vestlige samfund har stigende fødealder, og derfor er f.eks. i Danmark 15 % af alle par barnløse ligesom i andre industrialiserede samfund. Det stigende behov og det lille udbud skaber tre typer adoptionsformidling: 1) Den anstændige, hvor formidlende

organisationer og regeringer lægger et stort arbejde i at støtte lokal udvikling og omsorgsviden på børnehjemmene, 2) en gråzone, hvor formidlerne ikke gør andet end at formidle flest børn billigst muligt, og 3) et sort marked, hvor forældre franarres eller afpresses deres børn, eller de stjæles. Det sidste er vokset i de senere år, da flere lande lukker for adoption, og flere ønsker at adoptere.

At et land lukker for adoption, afspejler ikke nødvendigvis et faldende behov, men lige så ofte, at regeringer ikke ønsker, at deres land skal forekomme tilbagestående, og børnene stuves i stedet ind på børnehjem. Dilemmaet om, hvorvidt det er bedst for et barn at blive adopteret eller at forblive i hjemlandet, er konstant og kan kun erfares i det enkelte tilfælde, men den underliggende årsag er det stigende antal forladte børn og de rige landes fertilitetsproblemer. Om adoption er en fordel for et barn, afhænger i høj grad af modtagerlandets evne til at håndtere adoptionsprocessens lange kæde fra samarbejdet med lokale regeringer til udvælgelse og opfølgning og støtte til adoptionsforløbet i barnets opvækst.

Uddannelse i omsorg

I erkendelse af behovet for omsorgsuddannelse dannede jeg for nogle år siden et frivilligt og ulønnet globalt forskernetværk med det formål at designe en gratis, praktisk, internetbaseret uddannelse i omsorg for småbørn på børnehjem og i plejefamilier. Det blev i første omgang til to EU-projekter, Fair Start og Transfair,

der nu udbreder uddannelsen i 12 europæiske lande på 8 sprog, frit tilgængelig på www.fairstart.net/training. Der viste sig så stor interesse fra forskere og praktikere i 3. verden, at frivillige har oversat den til endnu 21 sprog, som kan tilbydes på nettet, efterhånden som vi finder funding til at udbygge sitet www.fairstartglobal.com. Uddannelsen er f.eks. nu obligatorisk i en indonesisk udgave for alle ansatte på de 8000 indonesiske børnehjem, ca. 40.000 medarbejdere og ledere. Medarbejdere fra AC Børnehjælp er også blevet uddannede som instruktører og er begyndt at uddanne medarbejdere på børnehjem, også i Addis Abeba. En oversættelse af uddannelsen til amhari, det lokale sprog, er der desværre ikke fundet midler til endnu.

Opstrammer i dansk lovgivning

Efter 30 år i arbejdet med anbragte og adopterede børn har jeg følgende forslag til, hvad der kan forbedres i danske adoptionsforløb til glæde for både adopterede og adoptanter. Jo flere af disse forhold, der halter, jo større er sandsynligheden for, at en sag går galt, og at adoptionen ikke lykkes. Det er faktisk muligt at forbedre adoptionsforløb ganske betydeligt med forholdsvis enkle midler.

Dansk lovgivning og praksis trænger til en opstrammer på flere områder. Det bør være obligatorisk, at staten og de formidende organisationer i samarbejde med ambassaderne tilbyder afgiverlandenes regeringer og børnehjem langsigtet støtte til organisationsudvikling og uddannelse af medarbejdere i omsorg og tilbyder udvikling af modeller for tilsyn. Danmark har globalt set en enorm viden om småbørnspasning i institutioner og plejefamilier, som ikke findes i andre lande. I min erfaring en gigantisk „eksportvare“, som har hævet Danmarks lidt rustne internationale omdømme betydeligt.

For nogle år siden blev ansøgningsproceduren i Danmark liberaliseret, så adoptanters egnethed ikke undersøges så grundigt som tidligere. At adoptere et barn kræver særdeles meget af adoptivforældre i retning af rummelighed og forståelse for adopteredes dobbelte position – lige så meget som kræves af danske forældre i skilsmisseforhandlinger. Endvidere er egnethed til adoption et meget lille arbejdsfelt for medarbejdere, som også har andre opgaver, og kun et par procent af ansøgere sendes videre til forældrevevundersøgelse. Her kunne man dels overveje en specialistuddannelse for en gruppe af statsforvaltningernes adoptionsmedarbejdere i undersøgelse af omsorgsevne, dels en revision af ansøgningsforløbet, der kunne lægge grunden til en central rådgivningsenhed.

Tidlig hjælp er dobbelt hjælp

Ser man på tiden efter adoptionen, mistede kommunerne med amternes nedlæggelse central specialistviden og rådgivning, og adoptionsområdet er i den enkelte kommune alt for lille til, at der kan opbygges ekspertise. Amternes nedlæggelse har ikke været til fordel for små grupper af børn med sjældne vanskeligheder eller sygdomme. Derfor er der behov for en lille, central ekspertgruppe, kommunerne skal danne parløb med i adoptionssager. I min rådgivning har jeg ofte oplevet store vanskeligheder i samarbejdet mellem adoptivforældre og forvaltning, når barnet havde vanskeligheder. Ikke så underligt, når højst én sag i sagsbehandlerens bunke på 40-50 sager er en adopteret teenager, og adoptivforældre i krise skal samarbejde med en forvaltning for første gang i deres liv. Tidlig hjælp er som bekendt dobbelt hjælp.

Adoptivforældre er deleforældre

Til støtte for adoptanter findes i dag adoptionsforberedende kurser. Her kan adopteredes og deres biologiske forældres rettigheder komme mere i fokus, så adoptivforældre bliver klar over, at de skal udvikle en bevidsthed som „deleforældre“, uanset om barnet nogensinde kan møde sit ophav.

Ud fra alder ved adoptionen er der tale om meget forskellige forældreopgaver og sandsynlige udviklingshorisonter. Forskningen viser – firkantet sagt – at børn, der skifter omsorgsgivere op til treårsalderen, som regel kan knytte sig til voksne og reelt „skifte“ følelsesmæssige forældre. Større børn kan dels have flere vanskeligheder fra tidligere omsorgssvigt, dels vil deres tilknytning og bevidsthed være anderledes, og de kan opleve identitetsproblemer oftere. Jo ældre børn er ved adoption, jo mere bør de følelsesmæssigt betragtes både som egne børn, men samtidig også som plejebørn, med den nødvendige respekt for barnets forældre og dets egen identitet i øvrigt. Et gadebarn på 9 år fra Columbia har ikke godt af at møde et forventningssæt som „vores hurtigst muligt danske“ barn.

Både adoptiv-, skilsmisse- og plejeforældre kan have svært ved at acceptere at skulle deles og samarbejde om et barn. Men samtidig viser anden forskning, at børns indlæringsvev hænger nøje sammen med graden af enighed mellem omsorgsgiverne. Jo større uenighed, jo ringere indlæring. En nylig undersøgelse af tidligere anbragte unge viser, at kun 26 % lykkes med at tage 9. klasse. Loyalitetskonflikter og uenigheder opsuger børns overskud til at udvikle sig; derfor er det en forældrekompetence at

skabe indbyrdes accept og rummelighed over for barnets baggrund, så det oplever at være en del af en tryk helhed.

En særlig sårbar gruppe

Haager-konventionen udpeger adopterede som en særligt sårbar gruppe, der fra første dag bør betragtes som børn med specialpædagogiske behov på grund af deres risikofyldte baggrund. At unge adopterede også har krav på støtte i opvæksten dokumenteres af, at de dobbelt så ofte indlægges på ungdomspsykiatriske afdelinger som danske unge. 80 % af de adopterede er faktisk lidt foran skolemæssigt som 12-årige, mens 8 % af de adopterede (mod kun 1-3 % af danske børn) udviser svære vanskeligheder på grund af manglende tidlig omsorg før tre års alderen. Det bør være obligatorisk, at adoptivforældre før skolestart mødes med kommunens pædagogisk-psykologiske rådgivning med henblik på evt. behov for specialpædagogisk støtte (hvilket i øvrigt også burde gælde anbragte børn i almindelighed!) Adopterede har oftere indlæringsmæssige og sproglige udfordringer.

REFERENCER

Helweg-Larsen, K. & al.:

Etniske forskelle i kontaktmønsteret til det danske psykiatriske behandlingssystem – et registerbaseret studie. Videnscenteret for transkulturel psykiatri. Kbh. 2007.

Høgsberg, I.K. (2012):

Adoptionshåndbogen. Reitzel.

Juffer, F., Bakermans-Kranenburg, M.J., & Van IJzendoorn, M.H. (2009):

Attachment-based intervention: Heading for evidenced-based ways to support families. ACAMH Occasional Papers NO.29, Attachment: Current Focus and Future Directions, 47-57.

Rygaard, N.P. (2010):

Tilknytningsproblemer og tilknytningsforstyrrelse hos børn og unge. Forfatterforlaget.dk.

www.fairstartglobal.com

www.fairstart.net/training

www.globalorphanage.net

www.attachment-disorder.net

UNICEF Report (2003):

Children on the brink.

Vinnerljung, B., Hjern, (2011):

Cognitive, educational and self-support outcomes of long-term foster care versus adoption. A Swedish national cohort study. Children and Youth Services Review, 33 (10), pp.1902-1910.

I min erfaring lever Danmark ikke op til konventionen på dette område i tilstrækkeligt omfang.

Supervision i adoptivfamilien

På foreløbige statslige bevillinger findes en post-adoption-ordning, hvor adoptivforældre kan søge rådgivning efter adoptionen, PAS-ordningen. Den blev bl.a. indført, fordi hollandsk forskning viste, at hvis adoptivforældre fik supervision én gang månedligt i det første år efter adoption udviklede børnene en langt bedre tilknytning, og forældrene blev langt mere kompetente i at håndtere samvær og skabe tryghed. Forældreene kan – som alle forældre ved – faktisk trænes og udvikles, og social isolation og mangel på uvildige dialogpartnere svækker forældreens betydeligt. Derfor bør rådgivning eller rådgivningsgrupper efter mit skøn gøres obligatoriske og ikke frivillige for alle adoptivforældre efter adoption, både af hensyn til barnet og forældrene – frem for at de ender i min klinik 10 år senere med et barn, der skal anbringes uden for hjemmet efter et familiært sammenbrud (hvilket jeg nu har oplevet 12 gange).

Det bør ligeledes være obligatorisk, at især adoptivforældre, som adopterer børn med mange tegn på omsorgssvigt eller børn over 3 år, får tilbudt og har pligt til at deltage i supervision fra en central rådgivningsenhed under hele opvæksten – en regel, der efter lovgivningen om Barnets Reform også gælder plejeforældre. Hvorfor adoptivforældre skulle være undtaget fra vejledning i Barnets Reform, forstår jeg ikke. De befinder sig i en tilsvarende, om end endnu mere forpligtende situation, når de adopterer: at skulle tage sig af et barn, der har mistet sine forældre.

Det usynlige folk

Med de erfaringer, jeg har fra børnehjem globalt, er jeg ikke i tvivl om, at adoption giver mange børn et etisk alternativ til et elendigt liv. Og især når modtagerlandene har styr på sagerne, kan lige så mange adopteredes børneliv blive det, de skal være: trygge og almindelige. I det brede perspektiv har adoptivforældres oplevelser gennem årene skabt en meget stor offentlig opmærksomhed både i afgiver- og modtagerlande, der fører til konstante

forbedringer i alle forældreløses vilkår. En væsentlig faktor i f.eks. de rumænske børnehjems afskaffelse var adoptivforældres oplevelse af børnenes problemer, der resulterede i et politisk pres og en forskningsindsats, der ikke kunne overhøres. De er en ressourcestærk gruppe, som har en klar interesse i at forbedre børnehjem i den tredje verden.

Jeg kalder verdens forældreløse for „det usynlige folk“, fordi hverken deres regeringer, medier, forskningsmiljøer eller andre ofrer dem meget opmærksomhed, når undtages de spektakulære enkeltsager. Men tilstrækkeligt mange enkeltsager kan måske føre til det nødvendige: programmer, der hjælper verdens unge forældre til ikke at forlade deres børn, afgiverlandenes tilslutning til langsigtet uddannelse og organisationsudvikling for børnehjem og plejefamilier, og stadig forbedring af adoptionsforløbene for den lille flig af børnene, der adopteres. ■

Artiklen blev bragt som kronik i Politiken den 11. august 2012.

Teenagetvillingerne Mathias og Carolina i Skagen. De er 14 år og født i Bolivia.

Noah Wu nyder livet på Sønderstrand. Han er født i Sydkorea.

Molly 11 år, født i Vietnam.

Hovedbestyrelsens beretning for GENERALFORSAMLINGS

Det politiske arbejde

I sidste generalforsamlingsperiode arbejdede hovedbestyrelsen (HB) ihærdigt på at få genindført PAS og opstillede i den forbindelse en række konkrete forslag til ordningens genindførelse. Arbejdet viste sig at bære frugt, idet der igen blev afsat midler via satspuljerne, dog denne gang kun ca. 5 millioner kr. til anvendelse i 2012 og 2013. PAS-ordningen blev justeret, bl.a. blev der indført en brugerbetaling på 100 kr. Målet for os er fortsat en fuldt statsfinansieret PAS-ordning, der kan bruges hele livet, dvs. en PAS-ordning, der er på Finansloven.

Forberedelserne til den i skrivende stund netop afholdte konference i Landstingssalen på Christiansborg har været et væsentligt indsatsområde. Den mundtlige beretning ved generalforsamlingen vil redegøre nærmere om erfaringerne fra konferencen. Se også omtalen af konferencen her i bladet på side 4-9.

Hovedpunkterne ved konferencen var indførelsen af en permanent PAS-ordning, oprettelse af et videns- og formidlingscenter om adoption, det særlige børnetilskud til børn af eneadoptanter samt afskaffelse af tilknytningskravet/26-årsreglen for adopterede til Danmark. Disse emner er essensen af den seneste periodes intensive arbejde på det politiske felt i HB.

Gruppen af Eneadoptanter (GEA)

Gruppen af Eneadoptanter er fortsat en interessegruppe under Adoption & Samfund for eneadoptanter og personer, der ønsker at adoptere alene.

GEA holder en række arrangementer for eneadoptanter og deres børn, både faglige arrangementer som foredrag og informa-

tionsmøder og sociale/kulturelle arrangementer for børn og voksne. Som noget nyt holdes der ikke bare arrangementer i hovedstadsområdet, men også i Jylland. I 2012 har der været følgende arrangementer:

- Åbent cafémøde for kommende eneadoptanter i København – et netværksmøde, hvor tanker og tvivlsspørgsmål om adoption som eneadoptant blev vendt, og alle de fremmødte udvekslede erfaringer og gode råd.
- Rod i Kunsten i Anemone Teatret i København. 12 voksne og 7 børn dukkede op til en teaterforestilling, der var en tur rundt i den moderne kunsts verden og vores egen frie fantasi, alt sammen i børnehøjde.
- Positiv Psykologi: Familieliv og samarbejde mellem adoptivforældre, pædagoger og lærere om det adopterede barn. Foredrag af universitetslektor Hans Henrik Knop i Valby Kulturhus. GEA og LF København stod for arrangementet, der var henvendt til adoptanter, pædagoger og lærere.
- Der er afholdt to informations- og netværksmøder for eneadoptanter i Jylland, i Viborg og i Århus.
- GEA's årlige skovtur i Dyrehaven med hestevognstur og frokost i det grønne.
- Udflugt til Aqua-land i Jylland.
- Åbent cafémøde for kommende og/eller nye eneadoptanter i København.
- GEA's årsmøde blev holdt den 30. september i København.

Adoption & Samfund Ungdom (ASU)

Adoption & Samfund Ungdom startede op igen i oktober 2011. For den konstituerede

formand var det lidt af en udfordring at skulle samle en hel organisation op.

Første skridt var at få samlet en bestyrelse. Der var kampvalg til bestyrelsesposterne, og det giver jo et hint om, at rigtig mange af medlemmerne ønsker at gøre noget for ASU. Siden da er der holdt to bestyrelsesmøder i Århus. Bestyrelsen er innovativ og fantasifuld og har rigtig mange gode idéer til fremtidige arrangementer.

Arrangement nr. 2 blev holdt i Fredericia. Der var mandefald, så der var lidt for få mennesker, men det har motiveret gruppen til at gøre endnu mere for at få spredt budskabet om ASU. Der var fokus på rejsen tilbage til fødelandet, og responsen fra medlemmerne var god. De føler, at det har en terapeutisk effekt at mødes med andre unge adopterede og få snakket om de ting, som berører adoptionsverdenen.

Det blev besluttet at arbejde på en ekskursion til Norge, der så senere blev til en nordisk adoptionskonference for unge adopterede med det formål at mødes med andre unge adopterede fra Norden og hjælpe dem til at starte organisationer som ASU. Og lige nu planlægges generalforsamlingen den 20-21. oktober på Fyn.

Efter al den dårlige omtale i medierne er bestyrelsen blevet meget opsat på at sprede det gode budskab om adoption. Lige nu er der mange ting, som ASU kan sætte sit præg på, og som ASU skal arbejde med i fremtiden.

Bladet

Bladet Adoption & Samfund er et af foreningens vigtige flagskibe. Bladet udkommer som hidtil med seks numre om året, men redaktionen har i de senere år valgt

PERIODEN 2011–2012

dels at lave flere temanumre, og dels at lade bladets størrelse variere – idet der typisk har været mere stof til temanumrene. Det gjaldt i særdeleshed det store temanummer om tilbagerejser i december 2011, der i øvrigt har været meget efterspurgt og fået en suverænt god modtagelse i adoptionsforeningerne i vores nabolande, som vi udveksler blade med. I 2011/2012 har der desuden været temanumre om etnicitet, special needs og netværk, og decembernummeret 2012 bliver et temanummer om bedsteforældre.

Adoptionsprisen 2012

Adoptionsprisen 2012 uddeles efter bladets deadline.

Landsmødet 2012: „Adoption – en god måde at stifte familie på“

Landsmødet 2012 blev igen i år afholdt på Dalum Landbrugsskole ved Odense i weekenden den 10. og 11. marts med temaet: „Adoption – en god måde at stifte familie på“.

Som noget nyt var der både en åben del og en lukket del. Den åbne del var for alle medlemmer samt for de fagfolk, som både vi og vores børn møder i hverdagen, og den lukkede del var kun for de aktive medlemmer af Adoption & Samfund.

For første gang havde vi en politiker til at holde åbningstalen, nemlig Özlem Çekiç fra SF, som havde sat sig grundigt ind i de udfordringer, adoptanter og adopterede møder i hverdagen, og som meget positivt indstillet over for en permanent PAS-ordning. Hun håbede også, at børnetilskuddet til eneadoptanter kunne blive indføjet i regeringsgrundlaget, ligesom hun også var

positivt indstillet over for et videnscenter om adoption.

Hun tilbød, at vi kunne holde møde på Christiansborg for at synliggøre foreningen, så både politikere og pressen kan få øje på os, og dette tilbud tog vi imod og afholdt en konference i Landstingssalen den 19. september 2012.

De næste talere var hhv. sundhedsplejerske Rie Hedegaard, Odense kommune, pædagogerne Rie Østergaard og Charlotte Christensen, der begge er adoptivmødre og også er engageret både i LF Vestjylland og i HB samt skolelærer Janet Majlund, der også er både adoptivmor, aktiv i LF København og rådgiver på skoleområdet. Alle fire talte om, hvordan de som fagfolk kan hjælpe adoptivbarnet og dets familie til at leve det gode liv.

Herefter var det slut for åbne den del, og de aktive medlemmer fortsatte med forskellige workshops.

Paneldebat

Næste dag havde vi igen politikere i salen til paneldebat, nemlig Maja Panduro, Socialdemokratiet og Mette H. Dencker, Dansk Folkeparti. De var begge to positivt indstillet over for et videns- og formidlingscenter, en permanent PAS-ordning (PAS på Finansloven), eneadoptanter skal have det særlige børnetilskud, og endelig skal vi have afskaffet 26-årsreglen for adopterede.

I paneldebatten deltog også Marianne Wung-Sung, DanAdopt, psykolog Susanne Høeg, Tine Schwendson, AC Børnehjælp samt Ina D. Dygaard fra Adoption & Samfund Ungdom.

MEDLEMSOVERSIGT			
Lokalforening	Antal pr. 30/6 2012	Antal pr. 30/6 2011	Antal pr. 30/6 2010
Bornholm	27	29	28
Fyn	268	284	281
Gudenåen	242	255	249
København	397	414	434
Københavns Omegn	285	314	320
Midt- og Vestsjælland	232	251	259
Nordjylland	297	305	309
Nordsjælland	318	336	328
Sydsjælland	199	199	208
Sydvestjylland	204	204	200
Sydøstjylland	213	213	218
Vestjylland	182	182	193
Østjylland	421	424	427
I alt	3.285	3.407	3454

Hertil kommer et antal udenlandske medlemmer + gratister, som anført i beretningen.

Efter debatten var der cafédialog blandt deltagerne, og der kom en masse gode råd til HB om, hvordan Adoption & Samfund understøtter „Adoption – en god måde at stifte familie på“.

Der deltog ca. 70 personer inklusive diverse paneldebattører.

Mediebilledet og lidt mere om politik

Siden forrige landsmøde har HB gradvist beskæftiget sig mere og mere med samfundssiden i Adoption & Samfund. Dette arbejde knytter sig til formålsparagraffens stk. 3, hvor der står, at A&S skal medvirke til adopteredes integration i det danske samfund. Vi indså, at kun få danskere uden personligt kendskab til adoption vidste noget om adoption, og at det var nødvendigt at arbejde langt mere offensivt på, at A&S gjorde opmærksom på sig selv hos politikere og i mediebilledet.

En af konsekvenserne af denne mere offensive tilgang har været, at vi er lykkedes med at invitere SFs Özlem Çekici, Socialdemokratiets Maja Panduro og Dansk Folkepartis Mette H. Dencker med til foråret landsmøde på Dalum Landbrugsskole. En anden konsekvens har været at benytte Facebook til fredagsopdateringer om HBs arbejde, artikelskrivning i Politiken, Jyllands-Posten og Information og tv-indslag og radiointerviews i f.eks. P1 Morgen.

Vi oplever, at den mere offensive tilgang har båret frugt. Det lykkedes på Özlem Çekic's invitation at fylde Landstingssalen den 19. september til adoptionskonferencen med deltagelse af politikere fra Enhedslisten, SF, Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, og det er lykkedes at gøre så meget opmærksom på adoptionssagen, at vi oplever at være i konstruktiv dialog med det landspolitiske niveau bredt set. Vi oplevede en så positiv stemning over for vores mærkesager PAS, videns- og formidlingscenter for adoption, ligestilling af eneadoptanter og afskaffelsen af tilknytningskravet, at vi tror på konkrete resultater i nær fremtid.

Mødeaktivitet

Siden landsgeneralforsamlingen i 2011 har HB afholdt seks ordinære møder, ud over det konstituerende møde efter generalforsamlingen.

Som en del af HB-mødet den 1. september 2012 mødtes HB med tre repræsentanter fra bladets redaktion.

Internt i HB har Administrationsgruppen holdt et antal møder via Skype. Disse møder holdes normalt halvanden uge før et HB-møde. Endvidere har Politikerbanden holdt en række telefonmøder. Endelig har HB, assisteret af LF Fyn, stået for gennemførelsen af landsmødet i Odense den 10. og 11. marts på Dalum Landbrugsskole.

Sekretariatet/ medlemsadministrationen

I år blev så første år med sekretariatet uden for HB. Det ser ud til at virke fint, dog med nogle småjusteringer, da sekretariatslederen jo ikke har stemmeret i HB mere. Der er bl.a. indført en forretningsorden for HB, som også giver regler for kasserer og sekretariatet. Medlemsadministrationen har ligeledes fået en ny medarbejder. Dette har givet en væsentlig bedre kontakt til vores medlemmer samt lokalforeningerne og HB. Der er kommet styr på arbejdsgangen vedrørende udsendelser af diverse lister.

Der er ligeledes indført et betalingsgebyr for dem, som betaler medlemskontingent med indbetalingskort. Det er der stadig 21% af vores medlemmer, der gør. Det koster foreningen en del penge at udsende indbetalingskort, da arbejdsgangen er manuel, og det ønsker vi, at medlemmerne selv skal betale en del af. Vi anbefaler, at man tilmelder sig NETS (det tidligere PBS-betalingservice). Ligeledes er der strammet op på udsendelse af rykkere. Vi udmelder således eventuelle resteranter én måned før, således at de ikke modtager decemhernummeret af bladet. Vi ønsker at få ryddet op ca. 1. november inden afholdelsen af vores generalforsamling.

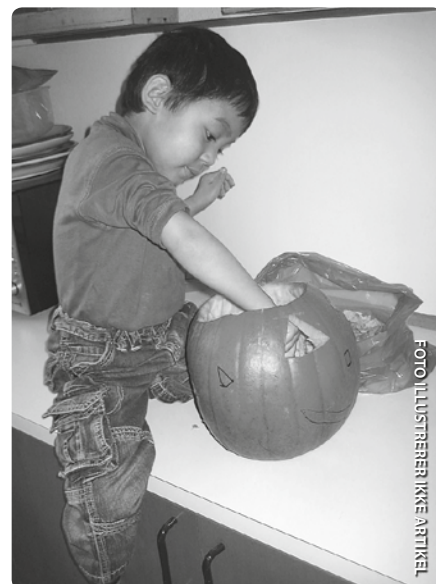
Medlemsadministrationen har i årets løb indmeldt 183 nye medlemmer. Det er en lille nedgang, som selvfølgelig kan henføres til, at der er gennemført færre adoptioner. Der er udmeldt 214 medlemmer. Pr. 1. juli havde vi 3.373 medlemmer, heraf 339 eneadoptanter, 55 gratister, og 16 udenlandske medlemmer samt 17 abonnementer. Da det er ret dyrt at sende bladet til vores udenlandske medlemmer, arbejder vi med en løsning, så de eventuelt får bladet tilsendt elektronisk via dropbox.

Og så er sekretariatet også i gang med en større arbejdsopgave. Vi har et komplet arkiv af vores blade liggende. Og disse skal digitaliseres. Da det blev en temmelig dyr omgang at få dette udført uden for huset, har sekretariatet arbejdet med en anden løsning på opgaven. Vi er selv gået i gang med at skanne bladene, og der er forsøgsvis lagt nogle stykker i dropbox. Denne mappe bliver så tilgængelig for lokalforeningsformændene, HB-medlemmer samt vores rådgivere (efterhånden som de bliver oprettet). I denne mappe kommer også alle bladene fra vores samarbejdspartnere. Det sparer således sekretariatet en del tid og penge, at bladene ikke længere skal pakkes og sendes. Og ikke mindst får lokalforeningerne m.fl. bedre service i form af et større udvalg af blade, samt at de som regel er så friske, som de modtages i sekretariatet.

*På Hovedbestyrelsens vegne
Michael Paaske, næstformand*

Ida 9 år, født i Indien.

Noah udhuler græskar til altanen. Noah er 4 år og født i Binh Thuan, Vietnam.

Martin 10 år, Vietnam. På vej til første skolefest med charme, selvtillid og voks i håret!

Det perfekte barn

Jeg tror, de fleste adoptivforældre som udgangspunkt drømmer om at få et sundt, rask og lille barn. Disse tanker gjorde vi os, da vi blev godkendt til adoption for over tre år siden. Men da vi for godt et år siden sagde ja til at adoptere en lille pige, der var blind på det ene øje og født for tidligt, ændredes vores syn på, hvad det perfekte barn er.

Da vi endelig fik vores udrejsedato til at skulle ned og hente hende, fik jeg kolde fødder og tænkte, hvad er det lige, vi har sagt ja til, og hvordan vil det komme til at påvirke vores familieliv i fremtiden? Vi læste i rapporter, at hun var bagud i sin udvikling, og at hun var et dovent og passivt barn, hvilket vi havde vores bekymringer om. Min kloge mand sagde, at lige meget hvilke problemer, der ville komme, ville hun blive vores lille pige.

Du er perfekt

Da dagen kom, hvor vi skulle møde hende, var jeg helt afklaret med, at lige meget

hvilke udfordringer, der ville komme, ville jeg få det bedste ud af det. Jeg får stadig tårer i øjnene, når jeg tænker på, da jeg fik min lille pige i armen. Det første, jeg sagde, da jeg så hende, var „you are perfect“.

Vi var begge fuldstændig forelskede i hende ved første øjekast.

Vores mirakel

Der er snart gået et år, siden vi hentede vores mirakel. Vi er begge enige om, at hende kunne vi ikke have lavet bedre selv. Da vi hentede hende, var hun meget passiv, som der stod i hendes rapport. Hun tog intet initiativ, og først efter fem uger begyndte hun at græde. Jeg var bange for, at hun aldrig ville lære at kravle, men da vi begyndte at tage det afslappet og lod hende bestemme farten, begyndte hun at kravle.

En af vores venner sagde en dag, at hun var meget imponeret over, hvor flot hun klarede sig, og at vi virkelig havde gjort et

godt stykke arbejde med hendes udvikling. Jeg svarede, at det eneste, vi havde gjort, var at elske hende ubetinget.

Blomstrede op

Det har været forunderlig at se, hvordan et lille menneske kan blomstre op på så kort tid, hvis det bare får masser af kærlighed, anerkendelse og omsorg.

I dag klarer vores 1½-årige datter sig fantastisk. Hun går selv, spiser med ske og kan sige over 40 ord. Hun er glad, og hun kan blive sur. Angående øjnene klarer hun sig flot med sit ene seende øje.

Hun er det perfekte barn i mine øjne.

Du/I gør jer måske overvejelser om at adoptere et barn uden for almen godkendelse. Jeg håber, denne lille artikel kan være en opmuntring til, at det kan være ligeså godt som at få et barn med almen godkendelse. ■

Artiklens forfatter har ønsket at være anonym. Navnet er redaktionen bekendt.

Rumæniensgruppen

Af Lars Birk og Arne Thomsen

Vi er en hyggelig gruppe på ca. 30 familier. Gruppen har eksisteret siden januar 1999. Familierne kommer fra hele landet. Vi har to arrangementer om året, hvor indholdet er delt mellem fagligt indhold, aktiviteter og socialt samvær. Gruppen har en bestyrelse, der består af både forældre og børn. Bestyrelsens primære opgave er at planlægge årets arrangementer.

Weekendsamling ved Slettestrand

Det altoverskyggende arrangement er en weekendsamling ved Slettestrand. Her har vi gennem mange år mødtes til forskellige aktiviteter og hyggeligt samvær. Stedet er familiedrevet, og vi er altid blevet hjerteligt modtaget. Stedet tilbyder en stor rummelighed, og vi føler os meget vellidt her.

Det har gennem de mange år været til stor fornøjelse med leg og sjov for voksne såvel som børn, som efterhånden ikke kan kaldes børn mere.

Aldersspredning fra 14 til 29 år

Da der blev lukket for adoptioner fra Rumænien for ca. 12 år siden, kommer der ikke

familier med små børn til mere. Og man kan sige, at gruppen af børn er vokset op sammen og har fulgt hinanden i udviklingen til unge og voksne; den yngste er i dag 14 år, og den ældste er 29 år. De har gennem årene hygget sig med hinanden, aktiviteterne har ændret karakter over årene i takt med børnenes udvikling, og i dag har mange jævnlig kontakt med hinanden blandt andet på facebook.

Socialt samvær

Det sociale samvær har altid haft høj prioritet i gruppen. De årlige samlinger er præget af sociale aktiviteter og hygge. Men der er altid forskellige oplæg af eksempelvis professionelle af pædagogisk/psykologisk karakter, beretninger fra familier, der har rejst i Rumænien, unge der deler deres oplevelser og erfaringer som adopteret mm.

Mange af vores børn er kommet hertil som lidt større med de særlige udfordringer, det kan give. Og børn såvel som forældre oplever foreningen som et fristed, hvor vi alle deler oplevelser og erfaringer og finder støtte og venskab i hinandens selskab.

Altid stort fremmøde

Slettestrand-samlingerne giver altid stort fremmøde. Den årlige generalforsamling tiltrækker ligeledes stort fremmøde. Også her er det sociale aspekt i højsædet.

Vi er en forening af spændende mennesker, der kan støtte hinanden og udveksle erfaringer om det store projekt, det er at adoptere og opfostre et barn fra Rumænien.

Vores børn har altid set frem til vore samlinger, hvor de møder ligestillede og udveksler erfaringer. De støtter og hjælper hinanden, såvel på samlingerne som i hverdagen. ■

Hygge ved Slettestrand.

VIL DU VÆRE MED til at gøre en forskel?

Vi søger nye ildsjæle til Hovedbestyrelsen!

Til Landsgeneralforsamlingen, der afholdes lørdag, den 3. november 2012 på Hotel Trinity i Fredericia skal der vælges både nye bestyrelsesmedlemmer og suppleanter til Hovedbestyrelsen (kaldet HB).

Vi efterlyser derfor kandidater, der har lyst til at stille op til HB.

I HB har vi mange forskellige opgaver at tage os af, og jo flere vi er, jo flere opgaver kan vi løse! Har du lyst til at stille op, så læs mere her:

Hvilke profiler har vi brug for?

Vi savner:

- En person der har politisk erfaring eller som interesserer sig for politik!
- En person der har sin daglige gang eller har et netværk på „Borgen“
- En person der har kendskab til WordPress og dermed kan være back-up for vores webmaster
- Personer der har erfaring fra arbejdet i en interesseorganisation
- Personer der har kendskab til fundraising
- Personer, der ved, hvordan vi som forening kan gøre os mere synlige i mediernes verden.

Vi har også brug for:

- Kommende adoptanter, der står på venteliste
- Erfarne adoptanter til enten små eller større børn
- Meget erfarne adoptanter til teenagere eller voksne børn
- Voksne adopterede

Det vigtigste er, at du har tid og lyst til at engagere dig i bestyrelsesarbejdet og gerne vil yde en indsats

på de områder, som du brænder for og dermed gøre en forskel!

Hvor tit afholdes der HB møder?

Der afholdes ca. 6 møder om året, og det foregår altid en lørdag fra 10.00-16.30 og afholdes enten på Fyn, i Jylland eller på Sjælland. I det kommende år er der planlagt Landsmøde på Dalum Landbrugsskole på Fyn i weekenden den 9. & 10. marts 2013 og her deltager så mange HB-medlemmer som overhovedet muligt.

Herudover skal du afsætte en weekend i forbindelse med Landsgeneralforsamlingen, der normalt afholdes i første halvdel af nov. måned, idet vi holder bestyrelsesmøde både før og efter Landsgeneralforsamlingen!

Når der afholdes møder både lørdag og søndag, overnatter vi på stedet.

Indimellem afholdes der også telefon- eller Skype-møder i de forskellige udvalg.

Det forventes, at du deltager i langt de fleste af møderne, men naturligvis kan der opstå situationer, hvor man af forskellige årsager må melde fra, og det er der selvfølgelig plads til. Men det er klart, at jo mere du deltager, jo større viden får du om arbejdet i A&S, og jo bedre og stærkere netværk får du i foreningen.

Er det måske noget for dig at stille op til HB

eller har du lyst til at høre mere om bestyrelsesarbejdet, så kontakt et HB-medlem?

Du finder vores tlf. eller mailadresse forrest i bladet!

BEMÆRK!

Har du ikke mod på at lade dig binde for en 2-årig periode, kan du vælge kun at stille op som suppleant, da du dermed kun er valgt for 1 år, og dermed også kun binder dig til at arbejde for foreningen i 1 år.

Det skal bemærkes, at som suppleant indgår du i bestyrelsesarbejdet på lige fod med bestyrelsesmedlemmerne, men du har ikke stemmeret, hvis der skulle være en afstemning. Ønsker du efter det første år at fortsætte i HB, skal du genopstilles på næste års Generalforsamling på lige fod med andre kandidater.

Delegeret

Hvis du vil have stemmeret til Landsgeneralforsamlingen, skal du vælges som delegeret på generalforsamlingen i din lokalforening. Har du ikke mulighed for at deltage i denne, eller har den allerede været afholdt, kan du kontakte formanden for din lokalforening og spørge, om de har flere pladser tilbage!

Du kan godt deltage uden at være delegeret, men så har du bare ikke nogen stemmeret.

Resursebase

Hvis du er i besiddelse af en af de kompetencer, som vi søger, og gerne vil udføre nogle konkrete opgaver for os, men ikke har tid til det egentlige bestyrelsesarbejdet, kan du melde dig til vores resursebase.

Du skal blot sende en mail til Lene Borg: Lene.Borg@adoption.dk, hvor du skriver lidt om dig selv, og hvad du kan tilbyde foreningen, så bliver du kontaktet af en af os fra HB.

Hovedbestyrelsen

Sara 11 år, født i Indien.

Mathilde 2½ og Andreas 4 er begge født i Colombia.

Indkaldelse til generalforsamling i Landsforeningen Adoption & Samfund

Lørdag den 3. november 2012 kl. 13.00 på Trinity, G. Færgevej 30, Snoghøj, 7000 Fredericia

Foreløbig dagsorden for generalforsamlingen.

1. Valg af dirigent.
2. Godkendelse af dagsorden.
3. Bestyrelsens beretning.
4. Regnskab for 2011/12 – forelæggelse og godkendelse.
5. Indkomne forslag:
 - Vedtægtsændringer.
 - Godkendelse af interessegrupper.
6. Arbejdsprogram for det kommende år.
7. Orientering om budget for igangværende år samt
 - Fastlæggelse af kontingent for kommende år.
 - Fastlæggelse af abonnementspris for bladet „Adoption & Samfund“ for det kommende år.
 - Fastlæggelse af lokalforeninger og interessegruppers andel af det samlede kontingent.
8. Valg til hovedbestyrelse.
9. Valg af suppleanter til hovedbestyrelsen.
10. Valg af revisor samt revisorsuppleant.
11. Eventuelt.

Regnskab og budget er sendt til lokalforeningerne ultimo september, herunder forslag til medlemskontingent for det kommende år samt abonnementspris for bladet for det kommende år og forslag til lokalforeningernes og interessegruppernes andel af det samlede kontingent.

Ved afslutningen (ca. kl. 17) er foreningen vært ved et mindre traktement.

HOVEDBESTYRELSEN

Juletræsfest

Lørdag den 1. december 2012 kl. 13.30 – 16.30
på Nørhalne skole, Bygaden 24, Nørhalne,
9430 Vadum

Kom og vær med til en hyggelig jule eftermiddag, hvor vi får besøg af „Nissepigerne“, som vil danse om juletræet og synges med os. Julemanden har lovet at kigge forbi – også i år vil han dele slikposer ud til børnene.

Senere vil der være optræden for hele familien af MIGU.

Der serveres gløgg, æbleskiver og kaffe/te (sodavand kan købes til fornuftige priser).

Prisen for dette herlige arrangement er for medlemmer og deres nære familiemedlemmer 60 kr. for voksne og 30 kr. for børn. For ikke-medlemmer er prisen 80 kr. for voksne og 60 kr. for børn.

Vi har haft stigende deltagerantal de seneste år, så derfor sætter vi deltagerantallet til maks. 150 efter „først-til-mølle-princippet“. Tilmelding senest den 18. november til: Adoptionnordjylland@sol.dk eller Jens Næsby tlf. 22 50 13 15. Du får en e-mail som bekræftelse på tilmelding.

Vi gør opmærksom på, at foreningen ser sig nødsaget til at eftersende regning for deltagerbetaling ved udeblivelse uden afbud, som kan meldes telefonisk samt på e-mail til foreningen.

Husk i øvrigt at besøge os på Facebook-gruppen „Adoption Nordjylland“ samt på vores hjemmeside www.adoptionnordjylland.dk/. I er meget velkomne til at lave opslag mm. på Facebook-gruppen.

Vel mødt
Lokalforeningen

Julearrangement

Søndag den 2. december 2012 kl. 14.00 – 17.00
i Holsted Sognegård, Vestergade 15, 6670 Holsted

Vi glæder os til at se rigtig mange medlemmer og deres familier – børn, bedsteforældre m.v. – og har du/l endnu ikke børn, så kom alligevel og nyd alle de glade nissebørn.

Vi klipper julepynt til at hænge på juletræet. Karton m.m. ligger på bordene, men tag gerne skabeloner og eventuelt lidt færdigt julepynt med.

Vi skal synges julesange rundt om juletræet og møde julemanden. Tryllekunstneren Jørgen Fevre underholder med trylleshows. Ballonuddeling.

Vi byder på gløgg og æbleskiver, øl og vand, kaffe/te og småkager.

Arrangementet er gratis for børn og koster 35 kr. pr. voksen. Tilmelding er nødvendig, så vi er sikre på, at der er slikposer nok til alle børn.

Tilmelding senest mandag den 19. november 2012 til Lilian Bitsch, bitsch@adr.dk eller tlf. 24 20 51 01. Husk at opgive, hvor mange børn der skal have slikposer.

Beløbet bedes indbetalt på konto 3427 3427188647 (husk navn i tekstfeltet) efter accept på tilmelding.

Da vi ved, at alle ikke kan „holde“ hele dagen, er her et ca. tidsprogram:

14.00: Ankomst	15.30: Trylleshows
14.30: Gløgg og æbleskiver	16.30: Ballonuddeling
15.00: Sang om juletræet	

Med venlig hilsen
Bestyrelsen, Adoption & Samfund, LF Sydvestjylland

MATERIALE FRA FORENINGEN

Adoption & Samfund udgiver en række pjecer om adoption og adopterede. For eksempel: Når adoptivbørn skal passes, Adoptivbarn i klassen, Adopteret og voksen og Adoptionsrådgivning – før, under og efter adoptionen.

På www.adoption.dk under „Få råd og hjælp“ kan du se alle udgivelser fra foreningen og finde rådgivning og information om adoption generelt. Her kan du hente pjecerne som pdf, eller du kan bestille dem hos sekretaer@adoption.dk.

På www.adoption.dk kan du også læse foreningens blade, som rummer artikler og temanumre om alt fra henterejser og skolestart til sent adopterede børn.

På <http://litteratur.adoption.dk> finder du en liste med litteratur om emner med relation til adoption.

BILLEDER TIL BLADET

Vi vil meget gerne have billeder af jeres børn til at bringe i vores blad. Send venligst max. 3 billeder ad gangen. Husk at oplyse navn, land, alder, adresse og lignende. Billederne skal være i høj opløsning (min. 1 MB).

Bladet (inklusive billederne) lægges altid efterfølgende på Adoption & Samfunds hjemmeside.

Billederne skal sendes til:
bladet@adoption.dk

Venlig hilsen Redaktionen

Foredragsaften med Anni Poulsen, pædagog, lektor og adoptivmor

Det handler om adoptivbørn og om at skabe gode relationer mellem børn og forældre

Onsdag den 14. november 2012 kl. 19.30 – 21.30 på Cuben, Østprøven 1, Christiansfeld

Anni Poulsen er selv adoptivmor til to nu voksne børn og har siddet i hovedbestyrelsen i A&S, er lektor i pædagogik og underviser på University College Nordjylland i Aalborg, uddannet Marte Meo-terapeut og ICDP-underviser.

Vilkårene for mange af vores adoptivbørn er, at de inden adoptionen har oplevet forskellige grader af omsorgssvigt. Derudover er børnene fravalgt/afgivet af deres biologiske forældre samt opvokset i en kultur hvor „hvid“ hudfarve stadig er norm. Disse vilkår kan have stor betydning for adoptivbørns følelsesmæssige udvikling. Vi kan som forældre ikke ændre på børnenes livsbetingelser, men vi kan med udgangspunkt i en anerkendende og ressourcerorienteret relation til vores børn hjælpe og støtte dem i deres tilknytningsproces, i udvikling af selv-

værd, lysten til at være aktiv, og hjælpe dem til mestring af selvkontrol og overblik over vanskelige situationer.

Oplægget vil byde på relations- og tilknytningsteorier samt en introduktion til otte samspilstemaer, der er fremmede for et udviklingsstøttende samspil mellem forældre og børn. Oplægget vil blive krydret med hverdagsseksempler, billeder og enkelte videoklip.

Tilmelding nødvendig til ullasse@post.tele.dk
senest onsdag den 7. november 2012.

Pris: 50 kr. pr. deltager for foredrag, kaffe/te og kage. Beløbet bedes indbetalt på konto: 7910 1051658 inden den 9. november 2012 (jeres tilmelding er endeligt registreret, når vi har modtaget beløbet).

Teater: Hvordan julemanden fik sin kane

Søndag den 25. november 2012 kl. 15.30

Teatret bag Kroen, Ordruphøjvej 2,
2920 Charlottenlund.

Dørene åbner ½ time før forestillingsstart.

Lokalforeningen København og omegn inviterer til juleforestillingen „Hvordan julemanden fik sin kane“ for børn mellem 3 og 8 år samt voksne i alle aldre. „Hvordan julemanden fik sin kane“ er en julefamilieforestilling.

En aften lige før jul lister snedker Andersen sig ud i værkstedet for at lave julegaver, imens fru snedker Andersen og børnene synger julesange. På vejen møder han selveste julemanden, der er bekymret, fordi han ikke ved, hvordan han skal nå at bringe alle julegaverne ud.

Efter forestillingen serveres te, kaffe, saftvand og kage.

Tilmelding

Senest den 1. november 2012. Pris: 80 kr. pr. person, Hvis du ønsker at deltage, send en e-mail til lokalforeningens e-mail-adresse: koebenhavnsomegn@adoption.dk. Angiv deltagerantal og mobilnummer. Det fulde beløb indbetales på reg. nr. 2123 kontonr. 8135619095.

Juletur til Ry med hele familien

For mange er juleturen til Ry blevet en tradition, men nu er det sidste gang, vi udbyder muligheden. Så vel mødt søndag den 9. december 2012 kl. 13.00 – 16.30.

Vi mødes hos Niels og Lene Søndergård
på Randersvej 121, 8680 Ry.

I år vil det være muligt at spise sin egen madpakke fra kl. 12.00 i laden, inden vi starter.

Vi skal på en hyggelig tur i „nisseskoven“, se ting fra gamle dage, drikke kaffe/te/juice, spise æbleskiver i Niels' hyggelige julestue og sidst men ikke mindst snakke og julehygge.

Vi får også besøg af nissen Nulle fra Grønland, og mon ikke han har sin guitar og store julebog med og godteposer til børnene.

På gården hos Niels og Lene er der mulighed for at købe juletræ, gran, pyntegrønt, grøntsager m.m.

Prisen for julearrangementet er 50 kr. pr. person over 2 år.

Tilmelding (bindende) til Karina Stampe fra den 15. oktober til senest den 1. december 2012 på e-mail: j.stampe@mail.dk eller mobil: 29 38 40 84.

Bemærk! Der er kun plads til 60 deltagere – derfor gælder „først til mølle“-princippet. Ved tilmelding får du oplyst kontonummer, som tilmeldingsgebyret skal betales til.

„Barnets sansemotoriske udvikling“ ved Lene Frigast

Lørdag den 17. november 2012 kl. 10.00 – 14.00
Børnehaven Koustrupgård, Koustrupalle 3, Lind,
7400 Herning

Lene Frigast er optometrist og motorikkonsulent fra Holstebro Syn og Motorik. Lene arbejder dagligt med børn og voksne med sansemotoriske problemer og/eller synsproblemer.

Der skal knald på legen!

Børn skal have sved på panden og røde kinder hver dag. Der skal knald på legen, hvis vi skal have børn med en god motorik, gode kropslige erfaringer og dermed et solidt fundament for trivsel, koncentrations- evne og indlæring. Men det kræver, at vi tænker anderledes og selv kommer op af stolen – for børnene gør, som de voksne gør.

Dagens indlæg vil give et indblik i barnets sansemotoriske udvikling og give ideer til lege og aktiviteter for børn og voksne.

Der skal i løbet af dagen arbejdes med de grundlæggende sanser, der tilsammen udgør vores balance.

Mød op – for for en tidlig indsats betaler sig!
Vi opfordrer jer til at invitere jeres barns pædagog/lærer med.

NB: Tag praktisk tøj på og medbring gerne underlag/tæppe.

Pris 75 kr. pr. person inkl. kaffe/te og sandwich. Drikkevarer derudover kan købes.

Tilmelding senest fredag den 2. november til Karina på mobil: 29 38 40 84 eller e-mail: j.stampe@mail.dk. Skriv navn og antal ved indbetaling på kontonr. 7600 0001176767.

„Når børn får stress“ ved Lene Frigast

Torsdag den 25. oktober 2012 kl. 19.00 – 21.30
Børnehaven Koustrupgård, Koustrupalle 3, Lind,
7400 Herning

Lene Frigast er optometrist og motorikkonsulent fra Holstebro Syn og Motorik. Lene arbejder dagligt med børn og voksne med sansemotoriske problemer og/eller synsproblemer. Nogen af disse børn har også stressrelaterede problemer, der hæmmer deres udvikling.

Når børn får stress

Hvert 5. barn har tegn på stress!

Børnene har forhøjet indhold af stresshormon i kroppen, når de vågner om morgenen. Det vil sige, at der er reelle fysiske symptomer, der kan måles.

Symptomerne kan være, at barnet får mavepine, søvnbesvær, bliver opfarende eller trist og modløst.

Aftenens indlæg vil byde på et indblik i, hvorfor vores børn får stress, og hvad kan vi gøre for at afhjælpe det.

Bestyrelsen har valgt at sætte fokus på dette emne, da det er meget relevant i forhold til adoptivbørn. Vi opfordrer jer til at invitere jeres barns pædagog/lærer med.

Pris: 75 kr. pr. person (inkl. kaffe/te og brød).

Tilmelding senest den 20. oktober til Karina på mobil: 29 38 40 84 eller e-mail: j.stampe@mail.dk. Skriv navn og antal ved indbetaling på kontonr. 7600 0001176767 (betaling senest den 20. oktober).

Adoption & Samfund Lokalforeningen
Sydøstjylland inviterer til

Julefest

Søndag den 2. december 2012 kl. 13.30 – 16.00
i Det Grønne Forsamlingshus ved Dyrehaven,
Haderslev

Vi glæder os til at se rigtig mange medlemmer og deres familier – børn og bedsteforældre m.v. til julefest – og har du/I endnu ikke børn, så kom alligevel og nyd alle de glade nissebørn.

Vi starter med en fælles, lille gåtur i Dyrehaven. Herefter skal vi hygge med gløgg og æbleskiver.

Der vil være mulighed klippe julepynt og lave juledekoration, ligesom vi i år også vil være udenfor med bålhygge.

Vi sørger for materialer og redskaber samt gløgg, saft og æbleskiver, kaffe og te.

Måske kommer JULEMANDEN også lige forbi med lidt godt til børnene?

Så kom og vær med til en hyggelig eftermiddag.

Arrangementet koster 50 kr. pr. familie, som betales på dagen – tilmelding nødvendig på ullasse@post.tele.dk eller 74 69 38 13 efter kl. 16.00 inden den 25. november.

Mange julehilsner fra
Bestyrelsen

Oliver 6 år og Annsafia 5 år, begge født i Etiopien.

Mads (tv) 12 år og Jakob 16 år måler muskler. De er begge født i Vietnam.

To søskende, der holder af hinanden: Andreas Nim 14 år, født i Kalinin-grad, Rusland og Anna Nim 12 år, født i Kina.

KOMMENDE TEMANUMRE

BIDRAG EFTERLYSES!

Redaktionen arbejder på en række temanumre til den kommende tid, og derfor vil vi meget gerne have bidrag fra læserne. Vi modtager også meget gerne idéer til, hvad I kunne tænke jer at læse om.

Del dine erfaringer og skriv om:

BEDSTEFORÆLDRE

Vær med til at sætte spot på bedsteforælderrollen og adoption. Skriv om tanker i ventetiden, hjemkomsten og regler for samvær i den første tid, børnebørn med en historie i bagagen, biologiske vs. adopterede børnebørn, reserve-bedsteforældre, manglende tilknytning og selvfølgelig alle glæderne ved lige netop jeres/dit barnebarn. Deadline 10. november 2012.

VOKSNE ADOPTEREDE

Hvordan er det som voksen at være adopteret? Skriv om dine tanker om biologisk familie, opvækst, se anderledes ud, tanker når man selv får børn, etiske overvejelser osv. Hvordan er det at være forældre til en voksen adopteret? Skriv til bladet, hvad enten du selv er adopteret eller er forælder til en voksen adopteret.

SKOLEGANG

Hvordan påvirker den nye inklusionstanke adoptivbørn? Hverdagen i skolen, skolestart, mobning, faglige/sociale udfordringer, at tackle krav, succeshistorier m.v.

Hvis du har en god idé, noget på hjerte, noget du gerne vil skrive om til et af temaerne, men ikke er helt sikker på, om det er relevant, eller hvis du gerne lige vil drøfte det med os, skriv endelig til os. Af hensyn til vores planlægning er det en stor hjælp, hvis vi i forvejen ved, at du kommer med et indlæg til bladet.

Alle bidrag sendes til bladet@adoption.dk.

Venlig hilsen Redaktionen

Billeder til temanumre

Vi modtager også meget gerne billeder til temanumrene. Send venligst maks. tre billeder pr. e-mail. Husk at oplyse navn, børns alder, adresse og lignende. Billederen skal være i høj opløsning (min. 1 MB). Bladet (inklusive billederne) lægges altid efterfølgende på Adoption & Samfunds hjemmeside.

LOKALFORENINGER

Her finder du din lokalforening. Ikke alle har hjemmesider. Er du i tvivl om dit tilhørsforhold, så se under adresser og links på www.adoption.dk

Lokalforeninger i Region Nordjylland

Nordjylland

Else Jungersen Overbye, Parallelvej 12, Nørhøln, 9430 Vadum
Web: <http://nordjylland.adoption.dk>
Mail: nordjylland@adoption.dk
Tlf.: 98 17 17 11

Lokalforeninger i Region Midtjylland

Gudenåen

Mona Østergård, Sanglærkevej 12, Mønsted, 8800 Viborg
Web: <http://gudenaen.adoption.dk>
Mail: gudenaen@adoption.dk
Tlf.: 86 64 61 72

Vestjylland

Charlotte Christensen, Ringkøbingvej 1, 7400 Herning
Web: <http://vestjylland.adoption.dk>
Mail: vestjylland@adoption.dk
Tlf.: 97 21 18 78

Østjylland

Jeanette Lyk, Langballevej 14, 8320 Mårslet
Mail: oestjylland@adoption.dk, tlf.: 86 29 76 63

Lokalforeninger i Region Syddanmark

Sydvestjylland

Jørn K. Pedersen, Prangeager 38, 7120 Vejle Øst
Web: <http://sydvestjylland.adoption.dk>
Mail: sydvestjylland@adoption.dk
Tlf.: 60 82 04 35

Sydøstjylland

Ulla Grau, Hydevadvej 28, 6270 Rødekro
Mail: sydoestjylland@adoption.dk
Tlf.: 74 69 38 13

Fyn

Sanne Pedersen, Lundsbjergvej 38, 5863 Ferritslev
Web: <http://fyn.adoption.dk>
Mail: fyn@adoption.dk
Tlf.: 65 97 22 97

Lokalforeninger i Region Sjælland

Sydsjælland

Pia Thomsen, Faunedalen 12, 4700 Næstved
Mail: sydsjaelland@adoption.dk
Tlf.: 31 72 01 02

Midt- og Vestsjælland

Lene Borg, Tveje-Merløse 28, 4300 Holbæk
Web: <http://midtogvestsjaelland-adoption.dk>
Mail: midtogvestsjaelland@adoption.dk
Tlf.: 59 43 92 01

Lokalforeninger i Region Hovedstaden

København

Kurt Nielsen, Dæmningen 55, 2500 Valby
Web: <http://koebenhavn.adoption.dk>
Mail: koebenhavn@adoption.dk
Tlf.: 36 16 87 25

Københavns Omegn

Elisabeth Rolffes Becker, Trongårdsvej 13A, 2800 Lyngby
Web: <http://koebenhavnsomegn.adoption.dk>
Mail: koebenhavnsomegn@adoption.dk
Tlf.: 45 88 06 01

Nordsjælland

Sofie Bay, Falkenbergvænget 30, 3140 Ålsgårde
Mail: nordsjaelland@adoption.dk
Tlf.: 25 62 46 25

Bornholm

Hanne Nielsen, Anhøjvej 6, 3700 Rønne
Mail: bornholm@adoption.dk
Tlf.: 56 47 08 12

LANDEGRUPPER/INTERESSEGRUPPER

Bolivia

Anette Buch-Illing, buch-illing@privat.dk
Aase Wodstrup Jensen, aase.wodstrup@mail.dk
Katinka Hoydal, hoylysdal@mail.dk
www.landegruppe-bolivia.dk

Bulgarien

Anna Maria Poulsen
amfp57@gmail.com
<http://bulgarien.adoption.dk>

Burkinagruppen

Benedikte Lohse
Kollundvej 38 Kastруп, tlf. 60 17 13 16
bmlhse@hotmail.com

Colombia

Kate Nielsen
tlf. 56 14 28 16
colombialandgruppen@gmail.com
www.holagominisite.dk

Danmark

Lau Rasmussen, tlf. 64 82 55 56 / 29 86 55 56
www.danskadoption.dk

Ecuador

Jens Reiermann
Englystvej 46, 3600 Frederikssund, tlf. 31 64 11 13
jens@reiermann.dk, www.ecuadorklubben.dk

Etiopien

Jens L. Tranholm Damkjær, tlf. 86 29 20 28
jensld@mail.dk, www.etiopien-foreningen.dk

Guatemala

Anni Bech Nielsen, tlf. 47 52 77 76

Hviderusland

www.hvideruslandklubben.dk

Indien

Svend Erik Holm, tlf. 64 47 38 35
sve@holm.mail.dk
www.123hjemmeside.dk/indiengruppen

Kaliningrad/Moskva

Helle Pedersen, tlf. 97 17 31 01

Kina

Søren Lodberg
Hjortevvej 17, 7100 Vejle, tlf. 60 74 12 50
formand@kinaforeningen.dk, www.kinaforeningen.dk

Landegruppe for Sydkorea

Sisse Jacobsen, Engdraget 25, 3450 Allerød
tlf. 30 23 34 08
koreatrolde@koreatrolde.dk, www.koreatrolde.dk

Nepal

Hanne og Hans Doktor
tlf. 75 65 48 36
hanne.veis@adr.dk

Nigeria

Medlemskontakt: Yvonne Hegaard Hansen
Mail: yvonnehegaard@hotmail.com, tlf. 29 64 17 04
www.nigeriaadoption.dk

Peru

Bjørn Rude Voldborg
Æblehaven 1, 3400 Hillerød, tlf. 48 25 05 95
bgv@pharmexa.com

Rumænien

Lars Birk Sørensen
tlf. 86 41 51 13
larsbirk@skyllinemail.dk, www.rumania.adoption.dk

Sri Lanka (Dansk Sri Lanka Forening)

Flemming Bratved
Gårdagervej 10, 2640 Hedehusene, tlf. 46 56 30 18
flemming@bratved.dk
dansksrilankaforening@gmail.com
www.dansksrilankaforening.dk

Sydafrika

Laila Broberg
Rebekkavej 12, 1. sal, 2900 Hellerup, tlf. 61 79 48 08
landegrupesydafrika@gmail.com
www.landegrupesydafrika.dk

Thailand

Ebbe Møller
tlf. 45 79 24 46 / 40 64 55 84
ebbemoeller@yahoo.dk

Tjekkiet

Anne-Lise Balle
tlf. 66 14 31 95
tjekkiet@adoption.dk

Vietnam

Jeanett Stefansen
Teglværksbakken 31, 2900 Hellerup, tlf. 35 55 78 74
jeanett.jeppe@gmail.com
www.vietnamadoption.dk

Interessegrupper

Bal Vikas Venner, Indien

Annette Havemann Linnert, tlf. 49 19 09 13
Hanne Juhl Holm, tlf. 26 36 27 23
www.balvikas.dk, info@balvikas.dk

Colombia – Fanas venner

Ulla Gehlert, Julagerævnet 22, 5260 Odense S,
tlf. 66 15 10 98, sugehlert@yahoo.dk

Eneadoptanter (GEA)

Gitta Wörtwein, tlf. 40 93 11 03
geagitta@gmail.com

Børnehjemmet Palna, Indien

Mette Thomsen, tlf. 38 28 50 25

Gruppen af adoptivforældre til børn med handicap

Bernadette Marsh
bernadettemarsh@gmail.com

RÅD G I V N I N G S G U I D E

Adoption & Samfund tilbyder rådgivning i alle faser af en adoption. Rådgiverne er enten faglige rådgivere med en specifik relevant uddannelse og særlig viden om adoption eller adopterede og adoptanter, som kan komme med råd baseret på deres personlige erfaringer og foreningens viden.

Rådgiverne arbejder på frivillig basis. De har tavshedspligt. De fleste rådgivere besvarer rådgivningsopkald i deres hjem.

Bemærk, at faglige rådgivere og forældrerådgivere har lukket i juli. Sagsrådgiverne kan kontaktes hele sommeren. Kontakt bedst efter kl. 20.

SAGSRÅDGIVERE

Sagsrådgiverne svarer på generelle spørgsmål om adoption og rådgiver i alle faser af adoptionsproceduren fra de første overvejelser om adoption, til adoptionsbevillingen er givet.

Simple spørgsmål kan fremsendes på mail til adressen: raadgivning@adoption.dk.

For egentlig rådgivning i adoptionsager er det bedre at henvende sig telefonisk til en af rådgiverne nedenfor, især hvis det drejer sig om lidt mere komplicerede sager, f.eks.:

- Sager, hvor ansøgerne fornemmer risiko for helt eller delvist afslag på godkendelse.
- Anke- og klagesager.
- Problemer i matchningssager.
- Problemer i forhold til de formidlende organisationer.

Josie Köhlert	43 64 70 10
Claus Stenmose	59 44 14 32
Janet Majlund	40 58 66 66
Mie Olesen	36 45 02 08
Bente Romanoff	33 22 88 68
Annikke Kjær Hansen	35 82 35 43

FAGLIGE RÅDGIVERE

Rådgiverne er fagfolk, der frivilligt rådgiver inden for deres professionelle fagområde.

Læge

Besvarer spørgsmål om helbreds- og handicapforhold hos adoptionsansøgere, barn i forslag og adopterede.

Jens Bertelsen,	23 45 49 97
E-mail:	musaeus@dadlnet.dk
Ida Bjerrum Bach	25 78 41 24
E-mail:	ibb@dadlnet.dk

Sundhedsplejerske

Rådgiver om den gensidige tilknytningsproces og almindelige reaktionsmønstre. Hvordan hjælper man sit barn igennem overgangen fra børnehjem/plejefamilie til adoptivfamilie.

Gitte Korsholm Jørgensen	60 12 22 57
Lis Ravn	74 56 85 44
E-mail:	litr@haderslev.dk

Pædagogisk konsulent

Rådgiver om institutionsstart, indskoling og vanskeligheder i institutioner/skoler.

Gitte Stæhr Larsen	48 24 51 55 / 31 16 69 51
--------------------	---------------------------

Pædagog

Rådgiver om barnets/børnenes start i institution og dagpleje samt eventuelle vanskeligheder i institutionen/dagplejen.

Rie Østergaard	97 22 12 87 / 22 43 91 52
Charlotte Christensen	91 21 18 78
E-mail:	charlotte@sircus.dk
Telefontid	kl. 20.00 - 21.00

Speciallærer

Rådgiver, hvis der er behov for eller overvejelser om en særlig undervisningsindsats i skolen, særligt i forbindelse med omsorgssvagede børn.

Pia Robinson	21 66 76 18
E-mail:	pia-robinson@hotmail.com

Talepædagog og speciallærer

Rådgiver om tale- og sprogvanskeligheder før eller efter barnets ankomst. Sparrer evt. med den lokale talepædagog.

Irene Bjerregaard	27 12 93 07
Lise Jensen	20 96 39 00
E-mail:	stinne_odder@hotmail.com

Psykolog

Rådgiver unge/voksne adopterede og adoptivfamilier. Psykologen kan medvirke til at videreføre evt. behov for længerevarende indsats til relevante behandlere og/eller instanser.

Birgit Cederholm	44 44 33 82
------------------	-------------

Socialrådgiver

Råd og vejledning om at samarbejde med sociale myndigheder, dvs. at finde vej i systemerne, lov og ret, herunder at forstå bevillinger og afslag. Rådgiveren kan ikke afgøre eller omstøde kommunens afgørelse, men bistå med vejledning om muligheder for at anke en afgørelse.

Lise Rytter Krogh	51 22 07 68
-------------------	-------------

Socialpædagog og lektor i pædagogik

Råd og vejledning til adoptivforældre vedr. mindre dagligdags udfordringer eller større vanskeligheder vedr. opdragelse og familieliv. Telefonisk bedst efter kl. 20.30.

Jette Eriksen	36 49 84 40 / 22 54 60 53
E-mail:	jee@ucsj.dk

Adoptionslinjen

Råd og vejledning om søgning af biologisk ophav; motivation, kontakt, søgningsproces samt tiden efter et evt. møde. Generel snak om det at være adopteret i Danmark.

Ane Rin Kibsgaard	a.kibsgaard@gmail.com
Skype:	adoption.kibsgaard

FORÆLDRERÅDGIVERE

Rådgiverne er medlemmer med særlig interesse i et bestemt emne inden for adoptionsområdet.

Ventelistefrustrationer

Rådgivning, når man er i adoptionsforløbet og oplever frustrationer, fordi forløbet ikke går som forventet, eller når det er vanskeligt at klare ventetiden.

Jan og Anette Mark	51 32 39 76
--------------------	-------------

Adoption af præmature børn

Rådgivning om det at få et præmaturnt barn i forslag eller at have et præmaturnt barn.

Trine Boardman	46 37 07 08
----------------	-------------

Tab af barn i forslag

Hjælp og støtte til dem, der har mistet et barn, som de har haft i forslag og været godkendt til.

Janne Skov	66 13 63 02
------------	-------------

Adoption af danske børn

Rådgivning om anonym adoption af danske børn. Rådgivningen vejleder ikke i forbindelse med familie- eller stedbarns adoption.

Fam. Behmer	64 82 62 20
-------------	-------------

Adoption af danske børn uden samtykke, åbne eller lukkede adoptioner

Rådgivningen er baseret på erfaringer med adoption af danske børn uden samtykke og med plejeanbringelse med henblik på senere adoption.

Iben Høgsberg	29 93 63 44
E-mail:	ikh@smilemail.dk

Adoption af større børn

Rådgivningssamtaler og mulighed for kontakt til andre familier, der har modtaget større børn, som tilbyder telefonisk støtte og hjælp om de problemer, der kan være forbundet hermed.

Anne Marie Poulsen	28 29 26 18
E-mail:	amfp@pbhome.dk

Teenager i hjemmet

Rådgivning til adoptivfamilier med spørgsmål og problemer vedr. børn i præpubertet og teenagealderen. For såvel forældre som unge.

Inger Sørensen	45 93 80 06
E-mail:	inger_soerensen@mail.dk

Skoleproblemer

Rådgivning i forbindelse med vanskeligheder knyttet til den adopteredes skolegang.

Janet Majlund	40 58 66 66
E-mail:	janetmajlund@hotmail.com

Netværk for „fravalgte“ adoptivforældre

Forældre, som ikke længere kan få kontakt med deres børn eller kun har en meget anstrengt kontakt.

Kirsten og Flemming Andersen	86 28 16 07
------------------------------	-------------

Eneadoptanter/GEA

Rådgiver eneansøgere før/under/efter godkendelse og efter hjemtagelse af barn. GEA har også faglige rådgivere. Tilbyder desuden hjælp til opstart af samtalegrupper når som helst i adoptionsprocessen.

Marianne Bonne	23 60 34 82
E-mail:	mariannebonne@webspeed.dk

Signe Hindsberger	23 31 01 20
E-mail:	signhind@post7.tele.dk

Biologiske mødre, der opgiver deres barn til adoption

Biologiske mødre – uønsket gravid, overvejelser om at bortadoptere eller genforening med bortadopteret barn.

Aniella Bonnichsen	48 18 76 70
E-mail:	aniellas.terapi@gmail.com

ADOPTIONSKALENDER

Husk, du er altid velkommen til at deltage i et arrangement i andre lokalforeninger end din egen

Dato	Tid og sted	Arrangement	Arrangør/kontakt
22.10.2012	kl. 19.00, Ringsted Sportscenter, Tværralle 8, 4100 Ringsted	Generalforsamling og foredrag „Ung og adopteret“. Foredrag med Ina D. Dygaard, adopteret fra Sri Lanka.	LF Midt-og Vestsjælland Tilmelding: Lene Borg, Lene.Borg.2B@gmail.com, tlf. 40609201
25.10.2012	kl. 19.00, Humlebæk Bibliotek, Humlebæk Center 40, 3050 Humlebæk	Generalforsamling	LF Nordsjælland Tilmelding: nordsjaelland@adoption.dk, baysofie@gmail.com, tlf: 25624625
25.10.2012	kl. 19.00, Børnehaven Koustrupgård, Koustrupalle 3, Lind, 7400 Herning	Foredrag: Når børn får stress Ved Lene Frigast. Aftenens indlæg vil byde på et indblik i, hvorfor vores børn får stress, og hvad vi kan gøre for at afhjælpe det.	LF Vestjylland Tilmelding: Karina Stampe, j.stampe@mail.dk, tlf 29384084
27.10.2012	kl. 11.00, Østervangskolen, Hammelvej, 8370 Hadsten	Etiopienforeningens efterårstræf Læs mere på www.etiopienforeningen.dk .	
28.10.2012 25.11.2012	kl. 10.00-13.00, Neuro-Team, Store Torv 10, 3. sal, 8000 C Aarhus	Bliv klogere på dit barn og dig selv Seminar over to søndage, hhv. 28/10 kl. 10-13 og den 25/11 kl. 10-13. Ved Anna Wejdemann og Anne Jensen, begge cand. psych.	LF Østjylland Tilmelding: Anne-Mette Knudsen, anne-mette@neuro-team.dk.
29.10.2012	kl. 10.00, Hotel Scandic, Vester Søgade 6, 1601 København	Opfølgingskursus – mens vi venter (København) Er I godkendt til adoption i fase 3 og går og venter på match? Familiestyrelsen tilbyder et kursus for jer, der venter og gerne vil have genopfrisket nogle af de centrale emner fra det adoptionsforberedende kursus.	Familiestyrelsen Tilmelding: Ankestyrelsens Familieretsafdeling, Kursussekretariatet, Amaliegade 25, 1022 København K, tlf. 33411254, www.familiestyrelsen.dk
31.10.2012	kl. 18.00, Tornbjerg Kirke, Skærmhatten 1, 5220 Odense	Generalforsamling & foredrag m/kognitiv terapeut Torsten Thomassen.	LF Fyn Tilmelding: Sanne Pedersen, tlf. 65972297/20470235, mail.lan@mail.dk
02.11.2012	kl. 10.00, Hotel Scandic, Flegborg 8, 7100 Vejle	Opfølgingskursus – mens vi venter (Vejle) Se mere under punktet den 29-10-2012.	Familiestyrelsen Tilmelding: Se punktet den 29.10.2012
03.11.2012	kl. 10.00, Hotel Trinity, GI Færgevej 30, 7000 Fredericia	Hovedbestyrelsesmøde	
03.11.2012	kl. 13.00, Hotel Trinity, GI Færgevej 30, 7000 Fredericia	Landsgeneralforsamling	
08.11.2012	kl. 19.00, Toldkammeret, Havnepladsen 1, 3000 Helsingør	Kursus: Et adoptivbarn i daginstitution/dagtilbud Foredragsholdere: Rie Østergaard og Charlotte Christensen fra Adoption og Samfund LF Vestjylland, begge pædagoger/adoptivmødre.	LF Nordsjælland Tilmelding: nordsjaelland@adoption.dk, baysofie@gmail.com, tlf. 25624625
14.11.2012	kl. 19.30, Cuben, Østprøven 1, 6070 Christiansfeld	Foredrag med Anni Poulsen pædagog, lektor og adoptivmør Om adoptivbørn og om at skabe gode relationer mellem børn og forældre.	LF Sydøstjylland Tilmelding: Ulla Grau, ullasse@post.tele.dk
15.11.2012	kl. 9.00-16.00, Statsforvaltningens afdelingskontor, Nørregade 2, 4100 Ringsted	Adoptivbarnets særlige vilkår og behov Temadag om adoption for pædagoger og dagplejere, v/ PAS-konsulent, psykoterapeut MPF og socialrådgiver Karen Fabricius Hansen.	Statsforvaltningen Sjælland Tilmelding: Jane Grenaa, Adoptionssekretariatet, jagsjl@statsforvaltning.dk
17.11.2012	kl. 10.00, Børnehaven Koustrupgård, Koustrup Alle 3, Lind, 7400 Herning	Barnets sansemotoriske udvikling	LF Vestjylland Tilmelding: Karina Stampe, tlf. 29384084, J.stampe@mail.dk
21.11.2012	kl. 19.00, Toldkammeret, Havnepladsen 1, 3000 Helsingør	Arrangement med Niels Peter Rygård	LF Nordsjælland Tilmelding: nordsjaelland@adoption.dk
01.12.2012	kl. 13.30, Nørhalne Skole, Bygaden 24, 9430 Vadum	Juletræsfest	LF Nordjylland Tilmelding: Jens Næsby, tlf. 22501315, adoptionnordjylland@sol.dk
02.12.2012	kl. 13.30, Det Grønne Forsamlingshus ved Dyrehaven, 6100 Haderslev	Julefest	LF Sydøstjylland Tilmelding: ullasse@post.tele.dk, tlf. 74693813
02.12.2012	kl. 14.00, Ørbækvej 916, 5863 Ferritslev Fyn	Julefest	LF Fyn
02.12.2012	Kl. 14.00, Holsted	Juletræsarrangement	LF Sydvestjylland Tilmelding: Lilian Bitsch, tlf. 24205101, lhbitsch@teliamail.dk
09.12.2012	Kl. 13.00, Niels og Lene Søndergård, Randersvej 121, 8680 Ry	Juletur til Ry med hele familien	LF Vestjylland Tilmelding: Karina Stampe, tlf. 29384084